

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНІЙ
УНІВЕРСИТЕТ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАЛІЗНИЧНОГО
ТРАНСПОРТУ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Кваліфікаційна наукова праця
на правах рукопису

Дмитрієва Оксана Іллівна

УДК: 338.49:656.078.1

ДИСЕРТАЦІЯ

**ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ**

Спеціальність 08.00.03 – економіка та управління національним господарством

051 - Економіка

Подається на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

 О. І. Дмитрієва

Науковий консультант: Криворучко Оксана Миколаївна, доктор економічних наук, професор

*Будьласи дисертації згодити
за змістом з іншими працівниками
Міністерства освіти і науки України
до спеціалізованої вченої ради
ДВНУ «ІТЕ»*
*Член спеціалізованої
вченої ради ДВНУ «ІТЕ»*
 Черненко І. В.

Харків – 2020

АНОТАЦІЯ

Дмитрієва О.І. Державне регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.03 – економіка та управління національним господарством (051 – Економіка). – Харківський національний автомобільно-дорожній університет Міністерства освіти і науки України, Харків, 2020. – Український державний університет залізничного транспорту Міністерства освіти і науки України, Харків, 2020.

Дисертація присвячена розробленню теоретико-методологічних засад, методичних підходів і практичних рекомендацій щодо модернізації державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в умовах становлення постіндустріальної економіки.

На сьогоднішній день одним із ключових завдань рівноправного, конкурентоспроможного партнерства України в системі міжнародних торговельно-економічних зв'язків є забезпечення якісної трансформації наявної в країні інфраструктури транспорту, що обслуговує як внутрішньодержавні перевезення, так і виступає важливим учасником глобальних логістичних ланцюгів. Попри в цілому провідні позиції країни в міжнародних рейтингах оцінки логістичної ефективності основним трендом розвитку вітчизняної інфраструктури транспорту залишається її технологічна деградація, зумовлена вкрай низьким рівнем впровадження інновацій в діяльність транспорту. Відсутність інноваційних змін в транспортному комплексі є результатом невідомості та непослідовності державної політики у сфері підтримки та стимулювання інноваційних процесів в галузі, що і зумовило доцільність модернізації системи державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.

Вивчення сутності поняття «транспортна інфраструктура» дозволило сформулювати авторське бачення даної категорії як комплексу об'єктів, в межах

якого забезпечується транспортне, термінально-складське, комерційне та віртуально-інформаційне обслуговування споживачів транспортних послуг, а також здійснюється науково-виробниче супроводження та управління транспортним процесом. Доповнено класифікацію видів транспортної інфраструктури такими ознаками: 1) ступінь відкритості (інтегрованості): інтегрована; дезінтегрована; 2) рівень оригінальності: унікальна; стандартизована; 3) роль у забезпеченні економічного розвитку країни: базисна; стратегічна та розкрито поелементний склад об'єктів інфраструктури транспорту.

Дослідження ключових трендів інноваційного розвитку світової транспортної інфраструктури та стану і тенденцій функціонування вітчизняної інфраструктури транспорту дозволило представити декомпозицію ключових проблем і систематизацію детермінуючих факторів забезпечення її інноваційного зростання, яка передбачає виділення факторів інституційного, технологічного, інноваційного та інвестиційного характеру глобального і локального рівня впливу. Ґрунтуючись на тому, що інноваційний розвиток транспортної інфраструктури України має відбуватися за рахунок державного стимулювання розвитку інтелектуально-партнерських зв'язків і формування цифрового середовища управління проектами її інноваційної трансформації на державному рівні, визначено цілі, методи та рівні забезпечення реалізації інноваційних перетворень в інфраструктурі транспорту.

Розгляд історичних аспектів становлення сучасної економічної думки на механізми державного управління та інструменти забезпечення інноваційних змін в сфері транспорту дозволив виділити три етапи (догматичного, стратегічного регулювання, інноваційної інтеграції) трансформації теорії державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. Урахування змісту даних періодів трансформації дозволило деталізувати специфіку сучасного етапу, виділити недоліки і запропонувати теоретико-методологічні засади щодо перегляду положень державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.

З метою визначення ефективності процесів державного регулювання

інноваційної діяльності в транспортній галузі запропоновано модель оцінювання результативності інноваційної діяльності транспортного комплексу, яка представлена у вигляді трипараметричної системи, де перша група показників дозволяє оцінити інноваційну активність суб'єктів господарювання транспортної галузі, друга – інноваційний потенціал, третя – інноваційну ефективність. Особливістю запропонованої моделі є врахування принципів динамізму, перспективізму й доцільності, а її реалізація надає можливість встановити рівень інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.

Сформовано парадигму державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури, що ґрунтується на конвергенції положень інтелектуального і партнерського підходів до модернізації управлінських технологій та передбачає якісну перебудову організаційно-управлінських процесів державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури, формування реального і віртуального середовища взаємодії держави та бізнесу з метою реалізації інноваційних проєктів.

Розроблено концепцію модернізації державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України на засадах інтелектуалізації і партнерства, в якій досягнення цільових векторів інноваційного розвитку транспортної інфраструктури реалізується в двокомпонентній системі комплементарних механізмів державного регулювання, спрямованих на активізацію інноваційної діяльності (стратегічні, організаційно-економічні, фінансово-інвестиційні) і підтримку її результативності (нормативно-правові, кадрові, інформаційні, іміджеві, адміністративно-управлінські).

В площині модернізації системи державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури відповідно до трансформаційних змін світової економіки визначено необхідність підвищення ефективності процесу стратегічного управління інноваційними трансформаціями в транспортній галузі. Розкрито підходи, принципи і етапи реалізації державного стратегічного управління інноваційним розвитком транспортної інфраструктури. На основі встановлення ознак і сутності інноваційної стратегії як ключового елемента в

системі стратегічного управління розроблено типізацію інноваційних стратегій за комплексом ознак (корисність результату, тип інновацій, характер дій), що передбачає їх поділ на деструктивні (псевдо- і квазіінноваційні) і конструктивні (адаптивні, оптимізаційні, прогресивні) стратегії.

Для підвищення якості і обґрунтованості стратегічних дій в процесі державного управління інноваційним розвитком інфраструктури транспорту ідентифіковано елементи системи підтримки прийняття рішень щодо формування і реалізації інноваційної стратегії інноваційного розвитку транспортної інфраструктури, які включають сукупність блоків-завдань (цілепокладання, проєктних пропозицій, стратегічних альтернатив, мотивації, комунікації, контролінгу) та інструментальних модулів (даних, експертної оцінки, аналітики, моделювання).

Забезпечити відповідність стратегічних цілей інноваційного розвитку транспортної інфраструктури динамічним змінам середовища її функціонування запропоновано за рахунок реалізації динамічно-адаптивного підходу до цілепокладання в системі формування інноваційної стратегії трансформації інфраструктури транспорту. Останній передбачає створення рефлексивного інформаційно-комунікаційного середовища для встановлення і циклічного коригування цілей шляхом залучення широкого кола зацікавлених сторін, використання сучасних інформаційно-аналітичних систем і технології форсайт-досліджень.

Визначаючи пріоритетність інноваційного розвитку міжнародної транспортно-логістичної інфраструктури для реалізації транзитного потенціалу України, проведено SWOT-аналіз ступеню використання її сильних сторін і потенційних можливостей, що дозволило виділити чотири зони факторів розвитку за ознаками адаптивності та дисипативності і запропонувати портфель доцільних заходів. Сформовано модель інституціонального забезпечення інноваційного розвитку міжнародної транспортно-логістичної інфраструктури, яка поєднує інститути мотивації інноваційного розвитку та інститути розбудови цифрового середовища і розкриває перспективний інструментарій реалізації стратегічних

напрямів державного регулювання процесів її інноваційного перетворення.

Доведено, що ключовим завданням політики державного регулювання інноваційного розвитку транспорту є досягнення симетричного рівня забезпеченості регіонів країни транспортною інфраструктурою. З метою ідентифікації рівня забезпеченості регіонів України транспортною інфраструктурою розроблено відповідний методичний підхід, що ґрунтується на використанні алгоритму оціночної класифікації ArcView GIS в процесі визначення рівня транспортно-просторової нерівності та галузево-регіональної асиметрії розвитку інфраструктури транспорту в регіонах і передбачає проведення матричного моделювання оціночних показників для їх кластеризації в залежності від стану транспортного забезпечення територій. Проведене оцінювання рівня транспортно-просторової нерівності та галузево-регіональної асиметрії розвитку інфраструктури транспорту в регіонах України дозволило сформулювати карту їх забезпеченості транспортною інфраструктурою і розробити комплекс сценаріїв її інноваційного розвитку.

В контексті забезпечення активізації інноваційних змін в об'єктах інфраструктури транспорту розроблено організаційну модель формування інтелектуально-партнерського середовища управління реалізацією інноваційних проєктів її розвитку, що передбачає створення Національного інноваційного транспортного HUB. Розкрито мету і функціональні можливості цифрових сервісів Національного інноваційного транспортного HUB і доведено, що його створення дозволить підвищити ефективність реалізації інструментів державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.

Розроблено методику оцінювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в умовах формування Національного інноваційного транспортного HUB, що визначає етапи розрахунку комплексного показника, який відображає рівень розвитку інноваційно-виробничої, інвестиційної, ресурсно-енергетичної, екологічної, міжнародної та соціальної складових функціонування транспортної інфраструктури та моделювання впливу ключових факторів на їх інноваційний розвиток.

Обмеженість інвестиційних можливостей держави в фінансуванні проєктів інноваційного розвитку транспортної інфраструктури вимагає проведення процедури їх пріоритезації і вибору стратегічних для державного фінансування інноваційних проєктів трансформації інфраструктури транспорту. З цією метою розроблено методику вибору пріоритетних для державного фінансування інноваційних проєктів розвитку транспортної інфраструктури, яка ґрунтується на використанні системи оціночних показників (час, ризик і ефект) та передбачає порівняння параметрів надійності і економічної ефективності проєкту на стадіях «розробка-впровадження», «експлуатація-отримання результатів».

З метою залучення інвесторів в інноваційні процеси розвитку транспортної інфраструктури розроблено інструментарій діагностики інвестиційної привабливості транспортної інфраструктури та процедуру фінансування проєктів її інноваційного розвитку на засадах державно-приватного партнерства. Остання передбачає використання запропонованої матриці ризиків державно-приватного партнерства, розробленої методики їх оцінки і методичного забезпечення проведення експертного опитування, що дозволить забезпечити ефективний розподіл ризиків між учасниками інноваційних проєктів розвитку транспортної інфраструктури.

Ключові слова: транспортна інфраструктура, інноваційний розвиток, державне регулювання, національний інноваційний транспортний HUB, просторова нерівність, галузево-регіональна асиметрія, стратегія, інвестиційна привабливість, державно-приватне партнерство.

SUMMARY

Dmytriieva O.I. State regulation of innovative development of transport infrastructure. – Qualifying scientific work on the rights of manuscripts.

Thesis for a Doctor of Economics degree by specialty 08.00.03 – Economics and Management of National Economy (051 – Economics). – Kharkov National Automobile and Highway University of the Ministry of Education and Science of Ukraine, Kharkiv, 2020. – Ukrainian State University of Railway Transport of the

Ministry of Education and Science of Ukraine, Kharkiv, 2020.

The dissertation is devoted to the development of theoretical and methodological principles, methodical approaches and practical recommendations concerning the modernization of state regulation of innovative development of transport infrastructure in the conditions when the post-industrial economy comes into being.

Today, one of the key tasks of equal, competitive partnership of Ukraine in the system of international trade and economic relations is to ensure the qualitative transformation of the country's existing transport infrastructure, which serves both domestic transportation and is an important participant in global logistics chains. Despite the overall leading position of the country in international ratings for assessing logistics efficiency, the main trend in the development of domestic transport infrastructure remains its technological degradation, due to the extremely low level of innovation in transport activities. The lack of innovative changes in the transport complex is the result of inefficiency and inconsistency of the state policy in the field of supporting and stimulating innovation processes in the industry, which made it advisable to modernize the system of state regulation of innovative development of transport infrastructure.

The study of the essence of the concept of «transport infrastructure» allowed us to form the author's vision of this category as a complex of objects within which transport, terminal and warehouse, commercial and virtual information services are provided to consumers of transport services, as well as research and production support and management of the transport process. The classification of types of transport infrastructure has been supplemented with the following features: 1) degree of openness(integration): interoperable; disintegrated; 2) level of originality: unique; standardized; 3) the role in ensuring the economic development of the country: basic; strategic and revealed the element-by-Element composition of transport infrastructure facilities.

The study of key trends in the innovative development of the world transport infrastructure and the state and trends in the functioning of the domestic transport

infrastructure allowed us to present a decomposition of key problems and systematization of determining factors for ensuring its innovative growth, which provides for the identification of institutional, technological, innovative and investment factors of the global and local level of influence. Based on the fact that the innovative development of the transport infrastructure of Ukraine should take place at the expense of state incentives for the development of intellectual and partnership relations and the formation of a digital environment for managing projects of its innovative transformation at the state level, the goals, methods and levels of ensuring the implementation of innovative transformations in the transport infrastructure are defined.

Consideration of the historical aspects of the formation of Modern Economic Thought on the mechanisms of Public Administration and tools for ensuring innovative changes in the field of transport allowed us to distinguish three stages (dogmatic, strategic regulation, innovative integration) of the transformation of the theory of state regulation of innovative development of transport infrastructure. Taking into account the content of these transformation periods allowed us to detail the specifics of the current stage, highlight the shortcomings and offer theoretical and methodological foundations for revising the provisions of state regulation of innovative development of transport infrastructure.

In order to determine the effectiveness of the processes of state regulation of innovation activity in the transport industry, a model for assessing the effectiveness of innovation activity of the transport complex is proposed, which is presented in the form of a three – parameter system, where the first group of indicators allows you to assess the innovative activity of business entities in the transport industry, the second – innovation potential, the third-innovation efficiency. A special feature of the proposed model is to take into account the principles of dynamism, prospects and expediency, and its implementation provides an opportunity to establish the level of innovative development of transport infrastructure.

The paradigm of state regulation of innovative development of transport infrastructure is formed, which is based on the convergence of the provisions of

intellectual and partner approaches to the modernization of management technologies and provides for a qualitative restructuring of organizational and managerial processes of state regulation of innovative development of transport infrastructure, the formation of a real and virtual environment for interaction between the state and business in order to implement innovative projects.

Developed the concept of modernization of state regulation of innovative development of transport infrastructure of Ukraine on the basis of intellectualization and partnership, in which the achievement of target vectors of innovative development of transport infrastructure is implemented in a two-component system of complementary mechanisms of state regulation aimed at activating innovation (strategic, organizational-economic, financial-investment) and maintaining its effectiveness (regulatory, personnel, information, Image, administrative-management).

In the plane of modernization of the system of state regulation of innovative development of transport infrastructure in accordance with transformational changes in the world economy, the need to improve the efficiency of the process of strategic management of innovative transformations in the transport industry is determined. Approaches, principles and stages of implementation of the state strategic management of innovative development of transport infrastructure are revealed. Based on the establishment of the features and essence of the innovation strategy as a key element in the strategic management system, the typing of innovation strategies is developed according to a set of features (utility of the result, type of innovation, nature of actions), which provides for their division into destructive (pseudo - and quasi-innovative) and constructive (adaptive, optimization, progressive) strategies.

To improve the quality and validity of strategic actions in the process of state management of innovative development of transport infrastructure, elements of the decision support system for the formation and implementation of an innovative strategy for innovative development of transport infrastructure are identified, which include a set of task blocks (goal setting, project proposals, strategic alternatives, motivation, communication, controlling) and tool modules (data, expert assessment,

analytics, modeling).

It is proposed to ensure that the strategic goals of innovative development of transport infrastructure correspond to dynamic changes in the environment of its functioning by implementing a dynamic-adaptive approach to goal setting in the system of forming an innovative strategy for the transformation of transport infrastructure. The latter provides for the creation of a reflexive information and communication environment for setting and cyclical adjustment of goals by involving a wide range of stakeholders, using modern information and analytical systems and Foresight Research Technology.

Determining the priority of innovative development of international transport and logistics infrastructure for the implementation of the transit potential of Ukraine, a SWOT analysis of the degree of use of its strengths and potential opportunities was carried out, which allowed us to identify four zones of development factors based on adaptability and dissipativeness and offer a portfolio of appropriate measures. A model of institutional support for the innovative development of the International Transport and logistics infrastructure is formed, which combines the institutions of motivation for innovative development and the institutions of digital environment development and reveals promising tools for implementing strategic directions of state regulation of the processes of its innovative transformation.

It is proved that the key task of the state regulation policy for innovative transport development is to achieve a symmetrical level of provision of transport infrastructure to the country's regions. In order to identify the level of provision of the regions of Ukraine with transport infrastructure, an appropriate methodological approach has been developed, which is based on the use of The ArcView GIS evaluation classification algorithm in the process of determining the level of transport-spatial inequality and industry-regional asymmetry in the development of transport infrastructure in the regions and provides for Matrix modeling of estimated indicators for their clustering depending on the state of transport support of territories. The assessment of the level of transport and spatial inequality and sectoral and regional asymmetry in the development of transport infrastructure in the regions

of Ukraine made it possible to form a map of their provision with transport infrastructure and develop a set of scenarios for its innovative development.

In the context of ensuring the activation of innovative changes in transport infrastructure facilities, an organizational model for the formation of an intellectual and partner environment for managing the implementation of innovative projects for its development has been developed, which provides for the creation of a national innovative transport HUB. The purpose and functionality of digital services of the National innovative transport HUB is revealed and it is proved that its creation will increase the efficiency of implementing tools for state regulation of innovative development of transport infrastructure.

A methodology for assessing the innovative development of transport infrastructure in the context of the formation of a national innovative transport HUB has been developed, which determines the stages of calculating a complex indicator that reflects the level of development of innovation-production, investment, resource-Energy, Environmental, International and social components of transport infrastructure and modeling the impact of key factors on their innovative development.

Limited investment opportunities of the state in financing projects of innovative development of transport infrastructure require a procedure for their prioritization and selection of strategic projects for state financing of innovative transport infrastructure transformation projects. For this purpose, a methodology has been developed for selecting priority projects for the development of transport infrastructure for state financing, which is based on the use of a system of estimated indicators (time, risk and effect) and provides for comparing the parameters of reliability and economic efficiency of the project at the stages of «development-implementation», «operation-obtaining results».

In order to attract investors to innovative processes of transport infrastructure development, tools for diagnosing the investment attractiveness of transport infrastructure and the procedure for financing projects for its innovative development based on public-private partnership have been developed. The latter provides for the

use of the proposed matrix of Public-Private Partnership risks, the developed methodology for their assessment and methodological support for conducting an expert survey, which will ensure an effective distribution of risks among participants in innovative transport infrastructure development projects.

Keywords: transport infrastructure, innovative development, state regulation, National innovative transport HUB, spatial inequality, sectoral and regional asymmetry, strategy, investment attractiveness, public-private partnership.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ:

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

монографії:

1. Дмитрієва (Стогул) О. І., Криворучко О. М. Управління якістю обслуговування пасажирів на автобусних станціях: монографія. Х.: ХНАДУ, 2012. 195 с. *(Особистий внесок: обґрунтовано фактори впливу на рівень інноваційного розвитку транспортної інфраструктури).*

2. Дмитрієва О. І. Державне регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури: теорія, методологія, практика: монографія. Х.: ФОП Бровін О.В., 2020. 368 с.

статті, що входять до переліку наукових фахових видань України і включені до міжнародних наукометричних баз:

3. Дмитрієва (Стогул) О. І., Щєбликіна К. А. Формування фінансової стратегії на пасажирських автобусних станціях (ПАС). *Економіка транспортного комплексу*. 2012. Вип. 20. С. 141–149. *(Особистий внесок: запропоновано типізацію стратегій інноваційного розвитку транспортної інфраструктури).*

4. Дмитрієва (Стогул) О. І. Сутність поняття «економічний механізм розвитку підприємства». *Економіка транспортного комплексу*. 2013. Вип. 21. С. 41–53.

5. Дмитрієва (Стогул) О. І., Щєбликіна К. А. Формування системи управління ефективністю роботи пасажирських автобусних станцій (ПАС). *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2013. Вип. 2 (5). С. 84–90. (Особистий внесок: розроблено положення щодо підвищення якості прийняття рішень у процесі формування і реалізації інноваційних стратегій).

6. Дмитрієва (Стогул) О. І., Дмитрієв В. І. Якість автомобільних пасажирських перевезень як об'єкт управління. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2014. № 2 (7). Т.2. С. 54–58. (Особистий внесок: встановлено тенденції інноваційного розвитку світової транспортної інфраструктури).

7. Дмитрієва (Стогул) О. І. Формування політики управління грошовими потоками на підприємствах. *Інвестиції: практика та досвід*. 2014. № 17. С. 45–48.

8. Дмитрієва О. І., Іванілов О. С. Методи оцінки економічної безпеки промислових підприємств. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2018. Вип. 2 (21). С. 66–83. (Особистий внесок: обґрунтовані інструменти забезпечення інноваційних змін в сфері транспорту під час дослідження рівня інноваційного розвитку об'єктів транспортної інфраструктури).

9. Дмитрієва О. І. Законодавче забезпечення розвитку транспортної інфраструктури України. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2019. № 2 (23). С. 31–45.

10. Dmytriieva O. Public–private partnership as an effective tool for state regulation of innovative development of transport infrastructure. *Менеджмент*. 2019. № 2 (30). С. 86–102.

11. Дмитрієва О. І. Державне регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури: основні чинники впливу. *Актуальні проблеми економіки*. 2019. № 7 (217). С. 65–77.

12. Дмитрієва О. І. Оцінювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія: Економічні науки*. 2019. № 5 (139). С. 8–20.

13. Dmytriieva O. I., Dmytriiev I. A., Shevchenko I. Yu., Maltseva V. V. Methodical tools for the forecasting the economic risks of the automotive enterprises in the conditions of the state stimulation of the internal demand for the automobiles. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2019. Вип. 2 (29). С. 279–286. (Особистий внесок: встановлена система оцінних показників реалізації інноваційного проєкту в розрізі дослідження ефективності його реалізації).
14. Дмитрієва О. І. Просторова нерівність та галузево-регіональна асиметрія інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія: Економіка і менеджмент*. 2019. Вип. 3 (81). С. 51–58.
15. Дмитрієва О. І. Моделювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія: Економіка і менеджмент*. 2019. Вип. 4 (82). С.22–29.
16. Дмитрієва О. І. Стан державного регулювання транспортної інфраструктури та особливості забезпечення її ефективності. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія: Економічні науки*. 2019. № 6 (141). С. 18–27.
17. Дмитрієва О. І. Транспортна інфраструктура як об'єкт державного регулювання. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2020. № 1 (24). С. 52–63.
18. Дмитрієва О. І. Перспективи інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: Економічні науки*. 2020. № 3 (35). С. 13–22.
19. Дмитрієва О. І. Оцінка інноваційного потенціалу транспортної інфраструктури. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: Економічні науки*. 2020. № 4 (36). Т.2. С. 23–32.
20. Дмитрієва О. І. Факторні та прогнозні оцінки інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. *Економіка. Фінанси. Право*. 2020. № 3/1. С. 16–23.

21. Дмитрієва О. І. Інтегральне оцінювання просторової нерівності транспортної інфраструктури регіонів України. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія: Економічні науки.* 2020. № 1 (143). С. 12–21.

22. Дмитрієва О. І. Методичний підхід до оцінки ефективності функціонування підприємств транспортної інфраструктури. *Економіка транспортного комплексу.* 2020. Вип. 35. С. 122–142.

23. Дмитрієва О. І. Мультиmodalні перевезення як ключовий аспект розвитку транспортного потенціалу України. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: Економічні науки.* 2020. № 5 (37). Т.2. С. 86–93.

24. Dmytriieva O. I. National innovative HUB as a system of state regulation of innovative development of transport infrastructure. *Менеджмент.* 2020. № 1 (31). С. 38–48.

статті у наукових фахових виданнях України:

25. Дмитрієва (Стогул) О. І. Впровадження системи управління якістю обслуговування пасажирів на автобусних станціях. *Економіка транспортного комплексу.* 2011. Вип. 18. С. 110–120.

статті у наукових виданнях України, що включені до міжнародних наукометричних баз:

26. Dmytriieva O., Lutsenko I., Mykhailenko O., Rudkovskiy O., Mospan V., Kukhareno D., Kolomits H., Kuzmenko A. Development of a method for structural optimization of a neural network based on the criterion of resource utilization efficiency. *Східно-Європейський журнал передових технологій.* 2019. № 2/4 (98). С. 57–73. (*Особистий внесок: запропоновано підхід до проектування цілей стратегії інноваційного розвитку транспортної інфраструктури*).

тези доповідей і матеріали науково-практичних конференцій:

27. Дмитрієва (Стогул) О. І. Забезпечення якості обслуговування пасажирів на автобусних станціях. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: матеріали V Міжнар. наук.–практ. конф. (25 листопада 2011 р., м. Харків).* Харків: ХНАДУ, 2011. С. 105–106.

28. Дмитрієва (Стогул) О. І. Особливості розробки політики управління грошовими потоками на підприємствах. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*: матеріали VIII Міжнар. наук.–практ. конф. (21 листопада 2014 р., м. Харків). Харків: ХНАДУ, 2014. С. 102–103.

29. Дмитрієва О. І. Сутність транспортної інфраструктури України. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*: матеріали XIII Міжнар. наук.–практ. конф. (6 грудня 2019 р., м. Харків). Харків: ХНАДУ, 2019. С. 12–14.

30. Дмитрієва О. І. Теоретичні підходи до визначення поняття «інноваційний розвиток транспортної інфраструктури». *Економіка, фінанси, облік та право: аналіз тенденцій та перспектив розвитку*: тези доповідей Міжнар. наук.–практ. конф. (5 березня 2020 р., м. Полтава): у 5 ч. Полтава: ЦФЕНД, 2020. Ч. 4. С. 46–49.

31. Dmytriieva O. I. Peculiarities of assessing performance of transport infrastructure enterprise. *Modern approaches to the introduction of science into practice*: abstracts of X International scientific and practical conference (March 30–31, 2020, San Francisco). San Francisco, USA: Published by Primedia eLaunch, 2020. P. 229 –231.

32. Dmytriieva O. I. Innovative strategy of developing transport infrastructure of Ukraine. *Scientific achievements of modern society*: abstracts of VIII International scientific and practical conference (April 1–3, 2020, Liverpool). Liverpool, United Kingdom: Cognum Publishing House, 2020. P. 27 – 32.

33. Дмитрієва О. І. Сучасні методичні підходи до оцінки інноваційного потенціалу підприємств. *Сучасний рух науки*: тези доповідей X Міжнар. наук.–практ. інтернет-конф. (2–3 квітня 2020 р. м. Дніпро). Дніпро, 2020. Т.1. С. 390 – 394.

34. Дмитрієва О. І. Європейський досвід інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. *Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку*: матеріали II Міжнар. наук.–практ. конф. (28 квітня 2020 р., м. Херсон). Херсон: ХНТУ, 2020. С. 33–36.

35. Dmytriieva O. I. Building management system for innovative development

of transport infrastructure. *Modern science: problems and innovations*: abstracts of the II International scientific and practical conference (May 3–5, 2020, Stockholm). Stockholm, Sweden: SSPG Publish, 2020. P. 783–786.

36. Дмитрієва О. І. Критичний аналіз дестимуляторів інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України. *Сорок восьмі економіко-правові дискусії*: матеріали Міжнар. наук.– практ. інтернет-конф. (24 червня 2020 р., м. Львів). Львів, 2020. С. 4–7.

37. Дмитрієва О. І. Транспортна інфраструктура як частина соціально-економічної системи. *Світ економічної науки*: тези доповідей Міжнар. наук.– практ. інтернет-конф. (25 червня 2020 р., м. Тернопіль). Тернопіль, 2020. Вип. 24. С. 24–25.

38. Dmytriieva O. I. Analysis of successful EU projects on transport infrastructure development. *Modern science: problems and innovations*: abstracts of the 4 th International scientific and practical conference (June 28–30, 2020, Stockholm). Stockholm, Sweden: SSPG Publish, 2020. P. 331–335.

39. Dmytriieva O. I. Mechanism of state regulation of innovative development of transport infrastructure. *Theoretical and practical foundations of social process management*: the XXIII th International scientific and practical conference (29 – 30 June, 2020, San Francisco). San Francisco, USA, 2020. P. 29–30.

40. Dmytriieva O. I. Determining the possibilities of applying the European experience of transport infrastructure regulation for the conditions of Ukraine. *Topical issues of the development of modern science*: abstracts of the XI International scientific and practical conference (July 1–3, 2020, Sofia). Sofia, Bulgaria: Publishing House «ACCENT», 2020. P. 13–17.

41. Dmytriieva O. I. Peculiarities of innovative activity of transport infrastructure enterprises. *Dynamics of the development of world science*: abstracts of the XI International scientific and practical conference (July 8–10, 2020, Vancouver). Vancouver, Canada: Perfect Publishing, 2020. P. 38–41.

42. Дмитрієва О. І. Програмні засади інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України. *Стан та тенденції розвитку економіки,*

обліку, фінансів і права: тези доповідей Міжнар. наук.–практ. конф. (9 липня 2020 р., м. Полтава): у 2 ч. Полтава: ЦФЕНД, 2020. Ч. 1. С. 12–14.

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ ВИМІРЮВАННЯ, СКОРОЧЕНЬ.....	23
ВСТУП.....	25
РОЗДІЛ 1. СУТНІСТЬ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ ЇЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ.....	39
1.1. Теоретичні основи дослідження сутності транспортної інфраструктури у системі економічних знань.....	39
1.2. Світові тенденції та закономірності інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.....	65
1.3. Стан та проблеми інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в Україні.....	88
Висновки до розділу 1.....	129
РОЗДІЛ 2. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ.....	131
2.1. Трансформація теорії державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України.....	131
2.2. Методологічні засади державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в умовах трансформації економіки	158
2.3. Концепція модернізації державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України.....	178
Висновки до розділу 2.....	197
РОЗДІЛ 3. СТРАТЕГІЧНИЙ КОНТЕКСТ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ.....	200
3.1. Теоретичні основи стратегічного державного управління інноваційним розвитком транспортної інфраструктури.....	200
3.2. Удосконалення цілепокладання в процесі формування	

	22
державною стратегії інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.....	227
3.3. Стратегічні пріоритети державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в умовах глобалізаційних процесів.....	252
Висновки до розділу 3.....	277
РОЗДІЛ 4. КООРДИНАЦІЙНО-ІНТЕГРАЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	280
4.1. Кластерний аналіз рівня інноваційного розвитку транспортної інфраструктури регіонів України: оцінка транспортно-просторових нерівностей та галузево-регіональних асиметрій.....	280
4.2. Організаційні засади стимулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в системі державного регулювання.....	308
4.3. Оцінка інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в умовах формування Національного інноваційного транспортного HUB.....	327
Висновки до розділу 4.....	348
РОЗДІЛ 5. УДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ.....	350
5.1. Визначення пріоритетності державного фінансування інноваційних проєктів розвитку транспортної інфраструктури.....	350
5.2. Методичний підхід до діагностики інвестиційної привабливості транспортної інфраструктури в системі національної економіки.....	372
5.3. Державно-приватне партнерство як ефективний інструмент фінансування інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.....	395
Висновки до розділу 5.....	419
ВИСНОВКИ.....	421
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	427

	23
ДОДАТОК А. Огляд дисертацій за темою дослідження.....	479
ДОДАТОК Б. Перевезення вантажів і пасажирів в Україні за видами транспорту.....	482
ДОДАТОК В. Визначення вагомості оцінювання складових функціонування транспортної інфраструктури в умовах формування HUB.....	499
ДОДАТОК Г. Об'єкти транспортної інфраструктури київського регіону.....	501
ДОДАТОК Д. Основні етапи реалізації проєкту ДПП.....	502
ДОДАТОК Е. Орієнтовна структура та зміст техніко-економічного обґрунтування концесійного проєкту.....	505
ДОДАТОК Ж. Список публікацій здобувача за темою дисертації.....	510
ДОДАТОК З. Акти впровадження.....	516

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ
ВИМІРЮВАННЯ, СКОРОЧЕНЬ

1. ЄС	Європейський Союз
2. КНР	Китайська Народна Республіка
3. ТРАСЕКА	міжнародний транспортний коридор Європа-Кавказ-Азія
4. ОАЕ	Об'єднані Арабські Емірати
5. США	Сполучені Штати Америки
6. ЦАРЕС	Центральноазіатське регіональне економічне співробітництво
7. ULCS	ультра-великий контейнеровоз
8. ETCS	європейська система управління рухом поїздів
9. TEN-T	Транс'європейська транспортна мережа
10. ВАТ «РЖД»	відкрите акціонерне товариство «Російські залізниці»
11. ЄЕС	Європейське економічне співробітництво
12. АТ «Укрзалізниця»	акціонерне товариство «Українська залізниця»
13. ПАТ	публічне акціонерне товариство
14. ТДВ	товариство з додатковою відповідальністю
15. ВВП	валовий внутрішній продукт
16. ПрАТ	приватне акціонерне товариство
17. ТОВ	товариство з обмеженою відповідальністю
18. НДДКР	науково-дослідні та дослідно-конструкторські розробки
19. НДР	науково-дослідні розробки
20. ІРТІ	інноваційний розвиток транспортної інфраструктури
21. ЗУ	Закон України
22. ООН	Організація Об'єднаних Націй
23. СППР	система підтримки прийняття рішень
24. МТК	міжнародний транспортний коридор

25. ОСЗ	Організації співробітництва залізниць
26. АР	Автономна Республіка
27. СНД	Співдружність Незалежних Держав
28. ВРП	валовий регіональний продукт
29. ЦАР	Центральноафриканська республіка
30. ДПП	державно-приватне партнерство
31. ПАР	Південно-Африканська Республіка

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. На сьогоднішній день одним із ключових завдань соціально-економічного розвитку економіки України та її рівноправного і конкурентоспроможного партнерства в системі міжнародних торговельно-економічних зв'язків є забезпечення якісної трансформації наявної в країні інфраструктури транспорту, що обслуговує як внутрішньодержавні перевезення, так і виступає важливим учасником глобальних логістичних ланцюгів. Фундаментом розширеного відтворення потенціалу транспортного комплексу і його інфраструктурної складової в умовах становлення постіндустріальної економіки є своєчасне впровадження передових інноваційних технологій на засадах ефективності та системності.

В реалізації успішної інноваційної моделі розвитку транспортної інфраструктури, як свідчить світовий досвід, визначальну роль відіграє система державного регулювання, що оперує дієвими координаційно-інтеграційними, адміністративно-фіскальними і фінансово-інвестиційними важелями та інструментами стратегічного, нормативно-правового і ресурсного забезпечення державної економічної політики. Натомість в Україні внаслідок використання архаїчних управлінських технологій і непослідовних дій держави у сфері інноваційної діяльності в транспортній галузі наростають тенденції критичного погіршення техніко-економічних параметрів функціонування транспортної інфраструктури. За таких обставин державним пріоритетом має стати вирішення надскладного завдання забезпечення інноваційних трансформацій на транспорті, що потребує розроблення і реалізації адекватної вимогам та імперативам суспільного і науково-технічного прогресу цілісної концепції модернізації державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.

Теоретико-методологічним і практичним аспектам забезпечення інноваційного розвитку транспортної інфраструктури з метою підвищення ефективності функціонування транспортної галузі присвячені праці В. Богомолової, О. Дейнеки, В. Диканя, І. Дмитрієва, О. Євсєєвої, В. Ільчука,

І. Зайцевої, О. Зоріної, Л. Калініченко, О. Кірдіної, О. Криворучко, В. Компанієць, М. Міщенко, Є. Малицької, О. Никифорок, В. Овчиннікової, Ю. Пащенко, Л. Позднякової, Є. Сича, І. Токмакової, В. Третяк, І. Чорнобровки, В. Шинкаренка, В. Яновської. У наукових працях дотепер триває полеміка довкола з'ясування ключових вимог до сучасного інноваційного складу транспортної інфраструктури як частини транспортного комплексу (І. Бузько, Г. Жовтяк, І. Заблодська, О. Зеленко, І. Хорошилова), відносно факторів і показників оцінки рівня інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в цілому та окремих складових зокрема (О. Дикань, Н. Іксарова, Н. Каличева, М. Кондратюк, М. Корінь), щодо ступеня і доцільності втручання держави у процеси інноваційного розвитку транспортної інфраструктури (В. Дикань, Т. Логутова, О. Поліщук, М. Полторацький, О. Рудченко, Л. Українська).

Ураховуючи наукове та практичне значення праць вищезазначених авторів, слід підкреслити, що існує потреба в розробленні теоретико-методологічних основ, методичних і практичних положень щодо модернізації системи державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури з урахуванням сучасних трансформацій середовища її функціонування, у тому числі назріла необхідність у формуванні парадигми, концепції, механізмів і моделей, що містять прогресивні технології управління і сприяють реалізації потенційно дієвого інструментарію державного регулювання інноваційної діяльності транспортного сектора у розрізі стратегічного, координаційно-інтеграційного і фінансово-інвестиційних напрямів державної економічної політики.

Усі ці обставини зумовили вибір теми дисертаційної роботи, визначили предмет, об'єкт, основну мету і завдання дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Наукові результати і висновки дисертаційної роботи є складовою розробок Харківського національного автомобільно-дорожнього університету в межах науково-дослідної роботи кафедри менеджменту за темами: «Соціально-економічні проблеми функціонування і розвитку автомобільного транспорту»

(номер державної реєстрації 0116U000952), де автором розроблено альтернативні стратегії інноваційного розвитку транспортної інфраструктури; «Соціально-економічні проблеми функціонування і розвитку автомобільного транспорту» (номер державної реєстрації 0117U005212), де автором обґрунтовано систему заходів щодо підвищення рівня інноваційного розвитку транспортної інфраструктури; «Проблеми управління підприємствами на автомобільному транспорті» (номер державної реєстрації 0119U00639), де автором визначено інституційне поле забезпечення ефективного використання ресурсів транспортної інфраструктури; «Проблеми управління підприємствами на автомобільному транспорті» (номер державної реєстрації 0119U103270), де автором, урахувавши провідний досвід зарубіжних країн світу, визначено програмні завдання державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України; «Проведення дослідження й оцінка корпоративної культури ТОВ «КАРАВАН СІМПЛІ» (номер державної реєстрації 0120U102975), де автором оцінено рівень корпоративної культури підприємства як елемента соціальної складової інноваційного розвитку транспортної інфраструктури; «Проведення дослідження та розробка напрямів розвитку підприємства з позиції забезпечення його економічної безпеки» (номер державної реєстрації 0120U102981), де автором проаналізовано загрози інноваційного розвитку логістичної інфраструктури підприємств.

Окремі результати дослідження отримано в межах науково-дослідних робіт громадської наукової організації «Фінансово-економічна наукова рада», а саме: «Проблеми стратегічного розвитку національної економіки» (номер державної реєстрації 0118U000788), де автором розроблено методичний підхід до оцінювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури; «Стратегічна модернізація розвитку регіональної економічної системи» (номер державної реєстрації 0118U000787), де автором обґрунтовано перспективи інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України; «Управління економічною ефективністю діяльності підприємств» (номер державної реєстрації 0118U000786), де автором визначено проблеми й інституціональні

засади інноваційного розвитку міжнародних транспортних перевезень.

Мета та завдання дослідження. Метою дисертації є розроблення теоретико-методологічних засад, методичних підходів і практичних рекомендацій щодо модернізації системи державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури відповідно до трансформаційних змін світової економіки.

Досягнення мети дисертації зумовило необхідність вирішення таких основних завдань:

- сформувані теоретичні основи розвитку транспортної інфраструктури, встановити світові тренди її інноваційного зростання в умовах цифрової трансформації системи глобальних транспортно-торговельних комунікацій;
- з'ясувати стан і тенденції функціонування транспортної інфраструктури України, сформувані систему детермінуючих факторів і обґрунтувати пріоритетні напрями інноваційного розвитку транспортної інфраструктури;
- встановити періоди трансформації теорії державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України;
- запропонувати модель оцінювання інноваційної діяльності на транспорті в контексті визначення результативності реалізації інструментів державного регулювання;
- сформувані парадигму державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури;
- розробити концепцію модернізації державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України на засадах інтелектуалізації і партнерства;
- розвинути теоретичні основи стратегічного державного управління інноваційним розвитком транспортної інфраструктури у частині класифікації інноваційних стратегій і розроблення системи підтримки стратегічних рішень;
- удосконалити методичний підхід до проектування цілей стратегічного державного управління інноваційним розвитком транспортної інфраструктури з урахуванням специфіки середовища господарювання та сучасних трендів у

цілепокладанні;

– надати пропозиції щодо інструментів моделі інституціонального забезпечення інноваційного розвитку міжнародної транспортно-логістичної інфраструктури;

– розробити методичний підхід до ідентифікації рівня розвитку транспортної інфраструктури та сформувати карту забезпеченості регіонів України інфраструктурою транспорту;

– обґрунтувати організаційну модель формування цифрового середовища управління реалізацією інноваційних проєктів розвитку транспортної інфраструктури;

– з’ясувати етапи оцінювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в умовах формування Національного інноваційного транспортного HUB;

– удосконалити методику визначення пріоритетності фінансування державою інноваційних проєктів розвитку транспортної інфраструктури;

– сформувати положення щодо діагностики інвестиційної привабливості об’єктів транспортної інфраструктури;

– розвинути процедуру фінансування проєктів інноваційного розвитку транспортної інфраструктури на засадах державно-приватного партнерства.

Об’єкт дослідження – процес державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.

Предмет дослідження – теоретико-методологічні засади, методичні підходи та практичні рекомендації щодо модернізації державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети і вирішення зазначених завдань було використано такі методи: *порівняльний аналіз і графічний метод* – для відображення тенденцій просторової нерівності та галузево-регіональної асиметрії розвитку транспортної інфраструктури; *систематизація та класифікація* – для класифікації структурних елементів транспортної інфраструктури в системі національної економіки, систематизації

факторів впливу на державне регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури, інноваційних стратегій; *системний підхід* – для формування теоретичних основ державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури у системі економічних знань, можливостей імплементації європейського досвіду державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури; *моделювання* – для обґрунтування моделі інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в умовах формування Національного інноваційного транспортного HUB, інституціонального забезпечення інноваційного розвитку міжнародної транспортно-логістичної інфраструктури; *абстрагування та логічного аналізу* – для розроблення концептуальних положень формування механізмів державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури; ідентифікації ролі держави в регулюванні інноваційного розвитку транспортної інфраструктури; *морфологічного аналізу* – для удосконалення понятійно-категоріального апарату досліджуваної проблематики; *аналогії та екстраполяції* – для формування процедури фінансування проєктів інноваційного розвитку транспортної інфраструктури на засадах державно-приватного партнерства як ефективного інструменту державного регулювання; *експертний і розрахунково-аналітичний* – для здійснення факторних і прогнозних оцінок інноваційного розвитку транспортної інфраструктури.

Інформаційну базу дослідження склали нормативно-правові акти України та країн Європейського Союзу щодо діяльності транспорту, наукові праці провідних вітчизняних і зарубіжних авторів з питань інноваційного розвитку транспортної інфраструктури, стратегічні документи та статистичні дані Міністерства інфраструктури України, статистичні дані Державної служби статистики України, ресурси мережі Інтернет.

Наукова новизна отриманих результатів. Результати наукового дослідження в сукупності вирішують важливу наукову проблему розроблення теоретико-методологічних положень, методичних підходів і практичних рекомендацій щодо модернізації державного регулювання інноваційного

розвитку транспортної інфраструктури відповідно до трансформаційних змін світової економіки. Найбільш важливі результати дослідження, що містять елементи наукової новизни, полягають у такому:

вперше:

– сформовано парадигму державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури, що ґрунтується на конвергенції положень інтелектуального і партнерського підходів до модернізації управлінських технологій та передбачає якісну перебудову організаційно-управлінських процесів державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури, формування реального і віртуального середовища взаємодії держави та бізнесу з метою реалізації інноваційних проєктів. Дана парадигма є теоретичним підґрунтям для розроблення положень щодо підвищення результативності державного регулювання у сфері забезпечення інноваційного розвитку транспортної інфраструктури;

– розроблено концепцію модернізації державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України на засадах інтелектуалізації і партнерства, у якій досягнення цільових векторів інноваційного розвитку транспортної інфраструктури реалізується в двокомпонентній системі комплементарних механізмів державного регулювання, спрямованих на активізацію інноваційної діяльності (стратегічні, організаційно-економічні, фінансово-інвестиційні) і підтримку її результативності (нормативно-правові, кадрові, інформаційні, іміджеві, адміністративно-управлінські). Це дало змогу визначити пріоритетні інструменти політики державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури й обґрунтувати заходи щодо їх реалізації;

– розроблено організаційну модель формування інтелектуально-партнерського середовища управління реалізацією інноваційних проєктів розвитку транспортної інфраструктури, що передбачає створення Національного інноваційного транспортного HUB, у межах якого здійснюється аудит інноваційного розвитку, генерування знань та інновацій, управління

інвестиційною активністю та реалізацією проєктів інноваційного розвитку інфраструктури транспорту. Розкрито мету і функціональні можливості цифрових сервісів Національного інноваційного транспортного HUB і доведено, що його створення дозволить підвищити ефективність реалізації інструментів державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури;

удосконалено:

– періодизацію трансформації теорії державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України, у якій, на відміну від відомих, виділено три етапи (догматичного, стратегічного регулювання, інноваційної інтеграції), що відображають еволюцію становлення інструментів державного регулювання інноваційних змін в інфраструктурі транспорту. Розкриття змісту періодів трансформації дозволило деталізувати специфіку сучасного етапу, виділити недоліки і запропонувати теоретико-методологічні засади щодо перегляду положень державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури;

– модель оцінювання результативності інноваційної діяльності транспортного комплексу, яка, на відміну від наявних, представлена у вигляді трипараметричної системи, де перша група показників дозволяє оцінити інноваційну активність суб'єктів господарювання транспортної галузі, друга – інноваційний потенціал, третя – інноваційну ефективність. Особливістю запропонованої моделі є врахування принципів динамізму, перспективізму й доцільності, а її реалізація надає можливість встановити рівень інноваційного розвитку транспортної інфраструктури;

– теоретичні основи стратегічного державного управління інноваційним розвитком транспортної інфраструктури, які, на відміну від відомих, включають: по-перше, типізацію інноваційних стратегій за комплексом ознак (корисність результату, тип інновацій, характер дій), що передбачає їх поділ на деструктивні (псевдо- і квазіінноваційні) і конструктивні (адаптивні, оптимізаційні, прогресивні) стратегії; по-друге, ідентифікацію елементів системи підтримки прийняття рішень щодо формування і реалізації стратегії

інноваційного розвитку транспортної інфраструктури, які включають сукупність блоків-завдань (цілепокладання, проєктних пропозицій, стратегічних альтернатив, мотивації, комунікації, контролінгу) та інструментальних модулів (даних, експертної оцінки, аналітики, моделювання). Надані положення дозволяють підвищити ефективність процесу стратегічного управління інноваційним розвитком транспортної інфраструктури;

– підхід до процесу проєктування цілей стратегії інноваційного розвитку транспортної інфраструктури, який, на відміну від існуючих, передбачає створення рефлексивного інформаційно-комунікаційного середовища для встановлення і циклічного коригування цілей шляхом залучення широкого кола зацікавлених сторін, використання сучасних інформаційно-аналітичних систем і технології форсайт-досліджень. Це сприяє підвищенню обґрунтованості цільової підсистеми стратегії інноваційного розвитку транспортної інфраструктури та забезпеченню відповідності цілей динамічним змінам середовища функціонування суб'єктів транспортної галузі;

– методичний підхід до ідентифікації рівня розвитку транспортної інфраструктури, що, на відміну від відомих, ґрунтується на використанні алгоритму оцінної класифікації ArcView GIS у процесі визначення рівня транспортно-просторової нерівності та галузево-регіональної асиметрії розвитку інфраструктури транспорту в регіонах і передбачає проведення матричного моделювання оціночних показників для їх кластеризації залежно від стану транспортного забезпечення територій. Це дозволило сформулювати карту забезпеченості регіонів України транспортною інфраструктурою і розробити комплекс сценаріїв її інноваційного розвитку;

– етапи оцінювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури в умовах формування Національного інноваційного транспортного HUB, що, на відміну від існуючих, передбачають розрахунок комплексного показника, який відображає рівень розвитку інноваційно-виробничої, інвестиційної, ресурсно-енергетичної, екологічної, міжнародної й соціальної складових транспортної інфраструктури та моделювання впливу ключових факторів на їх інноваційний

розвиток. Надані пропозиції дозволяють установити вузькі місця в діяльності транспортної інфраструктури й обґрунтувати організаційно-економічні рішення щодо забезпечення її інноваційного розвитку;

отримали подальший розвиток:

– теоретичні основи забезпечення розвитку транспортної інфраструктури, які, на відміну від існуючих, доповнено авторським визначенням поняття «транспортна інфраструктура» та розширеною класифікацією її видів залежно від ступеня відкритості, рівня оригінальності та ролі у забезпеченні економічного розвитку країни. Це дозволило обґрунтувати висновок щодо необхідності зміни принципів функціонування вітчизняних об'єктів інфраструктури транспорту відповідно до світових трендів технологічного зростання і підвищення державного втручання в процеси їх цифрової трансформації;

– теоретичні положення щодо обґрунтування пріоритетних напрямів інноваційного розвитку транспортної інфраструктури, які, на відміну від наявних, ґрунтуються на декомпозиції ключових проблем і систематизації детермінуючих факторів її функціонування та визначають цілі, методи та рівні забезпечення реалізації інноваційних перетворень в інфраструктурі транспорту. Це дозволило ґрунтовно підійти до вибору перспективного інструментарію підвищення ефективності державного регулювання процесів реалізації інноваційних трансформацій у транспортній інфраструктурі;

– модель інституціонального забезпечення інноваційного розвитку міжнародної транспортно-логістичної інфраструктури, яка, на відміну від відомих, поєднує інститути мотивації інноваційного розвитку та інститути розбудови цифрового середовища, що дозволяє нівелювати інституціональні асиметрії в системі державного регулювання інноваційних процесів розвитку транспортної інфраструктури в умовах глобалізації;

– методика вибору пріоритетних для державного фінансування інноваційних проєктів розвитку транспортної інфраструктури, яка, на відміну від існуючих, ґрунтується на системі оцінних показників (час, ризик і ефект) та передбачає порівняння параметрів надійності й економічної ефективності

проєкту на стадіях «розробка-впровадження», «експлуатація-отримання результатів». Упровадження цієї методики дасть змогу удосконалити процедуру державного фінансування проєктів інноваційного розвитку транспортної інфраструктури;

– інструментарій діагностики інвестиційної привабливості транспортної інфраструктури, який, на відміну від відомих, полягає у формуванні рейтингу об'єктів інфраструктури транспорту на основі визначених інтегральних показників інвестиційної привабливості, що розраховані на методологічному підґрунті факторного аналізу за допомогою процедури стандартизації класичним способом та використовуючи як ваги частки повної дисперсії ознак за відповідними факторами. Використання цього інструментарію дозволяє ідентифікувати пріоритетні для інвестування об'єкти транспортної інфраструктури;

– процедура фінансування проєктів інноваційного розвитку транспортної інфраструктури на засадах державно-приватного партнерства, яка, на відміну від наявних, передбачає використання запропонованої матриці ризиків державно-приватного партнерства, розробленої методики їх оцінювання і методичного забезпечення проведення експертного опитування. Надані пропозиції дозволяють підвищити точність прогнозу кількісних значень факторів ризику і знизити можливі втрати шляхом більш ефективного розподілу ризиків між учасниками інноваційних проєктів розвитку транспортної інфраструктури.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що обґрунтовані в дисертації теоретичні висновки, методичні підходи і практичні рекомендації можуть бути використані для розроблення стратегії інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України і дозволять сформулювати ефективний інструментарій державного регулювання інноваційних проєктів розвитку інфраструктури транспорту.

Основні положення і рекомендації використані центральними і місцевими органами державної влади, громадськими організаціями, підприємствами, які

спеціалізуються на наданні транспортних послуг, що підтверджено довідками про впровадження авторських розробок у діяльність: Кам'янської районної державної адміністрації (довідка № 14/19 від 28.02.2020 р.); Транспортної академії України (довідка № 2713-н від 19.03.2020 р.); Департаменту інфраструктури Харківської міської ради (довідка № 3/04/17-08 від 01.04.2020 р.); ДК «Укроборонпром» (довідка № РОЕ 241-1/08-41 від 08.04.2020 р.); Київського обласного центру зайнятості Державної служби зайнятості (довідка № 1877/002/01-36 від 02.07.2020 р.); Департаменту економіки і міжнародних відносин Харківської обласної державної адміністрації (довідка № 05-30/2546 від 03.07.2020 р.); ТДВ «АТП 16363» (довідка № 314 від 08.07.2020 р.); АТ «Харківське підприємство автобусних станцій» (довідка № 11/191 від 08.07.2020 р.).

Теоретичні та практичні розробки, запропоновані в дисертації, використовуються в навчальному процесі Харківського національного автомобільно-дорожнього університету при викладанні дисциплін «Економіка транспорту», «Транспортне підприємництво», «Державне регулювання економіки», «Державне і регіональне управління», «Економіка та організація інноваційної діяльності», «Інноваційний розвиток підприємства» (довідка № 01-09/81 від 17.02.2020 р.).

Зареєстровані авторські права на науково-практичні твори: «Оцінювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури» (свідоцтво № 98164 від 16.06.2020 р.); «Оцінка інноваційного потенціалу транспортної інфраструктури» (свідоцтво № 98162 від 16.06.2020 р.).

Особистий внесок здобувача. Дисертаційна робота є самостійно виконаною працею, у якій викладено авторський підхід до формування теоретичного базису та інструментарію модернізації державного регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури відповідно до трансформаційних змін світової економіки.

Усі наукові результати, викладені в дисертації, отримано автором особисто. Із наукових праць, опублікованих у співавторстві [38; 121; 319; 328;

336; 465; 467], у дисертації використано лише ті ідеї та положення, які є результатом особистих наукових пошуків і вказані в роботі в переліку публікацій.

Апробація результатів дисертації. Основні положення і результати дослідження протягом 2011–2020 рр. пройшли апробацію на 16 Міжнародних науково-практичних конференціях: «Проблеми і перспективи розвитку підприємництва» (Харків, 2011 р.); «Проблеми і перспективи розвитку підприємництва» (Харків, 2014 р.); «Проблеми і перспективи розвитку підприємництва» (Харків, 2019 р.); «Економіка, фінанси, облік та право: аналіз тенденцій та перспектив розвитку» (Полтава, 2020 р.); «Modern approaches to the introduction of science into practice» (San Francisco, USA, 2020); «Scientific achievements of modern society» (Liverpool, United Kingdom, 2020); «Сучасний рух науки» (Дніпро, 2020 р.); «Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку» (Херсон, 2020 р.); «Modern science: problems and innovations» (Stockholm, Sweden, 2020); «Сорок восьми економіко-правові дискусії» (Львів, 2020 р.); «Світ економічної науки» (Тернопіль, 2020 р.); «Modern science: problems and innovations» (Stockholm, Sweden, 2020); «Theoretical and practical foundations of social process management» (San Francisco, USA, 2020); «Topical issues of development of modern science» (Sofia, Bulgaria, 2020); «Dynamics of the development of word science» (Vancouver, Canada, 2020 р.); «Стан та тенденції розвитку економіки, обліку, фінансів і права» (Полтава, 2020 р.).

Публікації. Основні положення та висновки дисертаційної роботи викладено в 42 наукових працях, серед яких: 1 одноосібна і 1 колективна монографія; 23 статті у наукових фахових виданнях, з них 22 статті, опубліковані у наукових виданнях, які входять до міжнародних наукометричних баз даних, у т.ч. 1 стаття – у науковому виданні, внесеному до міжнародної наукометричної бази даних Web of Science; 1 стаття у науковому виданні, що входить до міжнародних наукометричних баз даних, у т.ч. до міжнародної наукометричної бази даних Scopus; 16 тез доповідей на

науково-практичних конференціях. Загальний обсяг наукових праць становить 37,5 друк. арк., з них особисто автору належать 35,8 друк. арк.

Обсяг і структура роботи. Дисертація складається зі вступу, п'яти розділів, загальних висновків, додатків, списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи становить 525 сторінок, у т.ч. основний текст займає 376 сторінок. Матеріали дисертації проілюстровано 106 рисунками, 48 таблицями і містять 8 додатків. Список використаних джерел налічує 508 найменувань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Економічна енциклопедія: у 3-х т. / редкол.: С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. К.: Академія, 2002. Т. 3. 952 с.
2. Велика російська енциклопедія: у 30 т. / Голова наук.-ред. ради Ю. С. Осипов; За ред. С. Л. Кравець. М.: Велика російська енциклопедія, 2008. Т. 11. 767 с.
3. Маршалл. А . Принципы экономической науки. В 3-х т. М.: Прогресс, 1993. Т.1. 415 с.
4. Антонюк Д. А. Розвиток інституціональної інфраструктури підприємництва регіону в процесі європейської інтеграції: монографія. Львів: ДУ «ІРД ім. М.І. Долишнього НАН України»; Запоріжжя: ЗІЕІТ, 2015. 340 с.
5. Бідняк М. Н., Біліченко В. В. Виробничі системи на транспорті: теорія і практика: монографія. Вінниця: УНІВЕРСУМ–Вінниця, 2006. 176 с.
6. Заблудска І. В., Корсакова О. С., Носкова С. А., Хорошилова І. О. Формування територіально-виробничих структур регіону: монографія. Чернігів: Десна Поліграф, 2015. 152 с.
7. Лактионова О. Е. Формирование логистических систем: методология и практика: монография. Донецк: НАН Украины. Ин-т экономики пром-сти, 2002. 319 с.
8. Кузнецова А. И. Инфраструктура как необходимое условие устойчивого развития инновационной экономики города. *Вестник Московского университета им. С.Ю. Витте. Серия: «Экономика и управление»*. 2012. № 1(1). С. 45–50.
9. Bardi E., Coyle J., Novack R. Management of transportation. Thomson South-Western. 2006. 528 p.
10. Infrastructure productivity: How to save \$1 trillion a year. *Mckinsey.com: website*. URL : <https://www.mckinsey.com/industries/capital-projects-and-infrastructure/our-insights/infrastructure-productivity> (Last accessed: 15.10.2019).

11. Бойчик І. М. Ринкова інфраструктура: сутність та характеристика. *Міжнародний науково-виробничий журнал «Сталий розвиток економіки»*. 2013. № 3. С. 34–41.
12. Журавлева Н. А. Развитие концепции инфраструктуры в экономической науке. *Проблемы современной экономики*. 2009. № 4 (32). URL : <http://www.m-economy.ru/art.php3?artid=26470> (дата обращения: 19.10.2019).
13. Сонько С. П., Скринько М. М. Інфраструктура в умовах транзитивної економіки : монографія. Харків : Екограф, 2004. 256 с.
14. Мочерний С. В. Економічна теорія : посібник. К. : Видавничий центр «Академія», 2002. 656 с.
15. Шарипов А. Ю. Экономическая сущность инфраструктуры при социализме. *Управление отраслями инфраструктуры в системе региона*. 1980. С. 4-5.
16. Прокопенко В. Ю., Дубина М. В. Кредитна інфраструктура: особливості визначення сутності категорії. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Економіка»*. 2015. Вип. 1 (45). Т. 1. С. 209–212.
17. Лактионова О. Е. Формирование логистических систем: методология и практика: монография. Донецк: НАН Украины. Ин-т экономики пром-сти, 2002. 319 с.
18. Рогозян Ю. С. Теоретико-методичні підходи до формування організаційно-управлінського потенціалу регіону. *Вісник Одеського національного університету. Серія «Економіка»*. 2015. № 3 (2). Т. 18. С. 64–69.
19. Бідняк М. Н., Біліченко В. В. Виробничі системи на транспорті: теорія і практика: монографія. Вінниця: УНІВЕРСУМ–Вінниця, 2006. 176 с.
20. Дмитрієва О. І. Сутність транспортної інфраструктури України. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: матеріали XIII Міжнар. наук.–практ. конф.* (6 грудня 2019 р., м. Харків). Харків : ХНАДУ, 2019. С. 12–14.
21. Дикань В. Л., Корінь М. В. Ефективність роботи транспортної системи України в умовах глобалізації економічних систем. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2011. № 33. С. 13–19.

22. Инфраструктура и интенсификация экономики / под. ред. В. П. Красовского. М. : Наука, 1980. 193 с.
23. Новак В. О. Сучасні перспективи розвитку транспортної галузі України. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2012. № 1. URL: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/PSPE/2012_1/Novak_112.htm (дата звернення: 21.10.2019).
24. Ткаченко Н. Ю. Транспортна інфраструктура: сутність, функції та роль у забезпеченні економічних процесів. *Вісник ДонДУЕТ. Серія: «Економічні науки»*. 2006. № 4 (32). С. 56–61.
25. Мандзюк Т. Транспорт. Україна і світове господарство. *Географія*. 2007. № 13–14. С. 30–37.
26. Бекетов Ю. А., Мисюра Н. И. Проблемы стратегического развития транспортных предприятий в условиях переходной экономики. *Вестник ХНАДУ*. 2005. № 29. URL: <http://cyberleninka.ru/article/n/problemy-strategicheskogo-razvitiya-transportnyh-predpriyatij-v-usloviyah-perehodnoy-ekonomiki> (дата обращения: 19.10.2019).
27. Бойко О. В., Дідовець І. В. Потенціал ринку транспортних послуг як об'єкт наукових досліджень. *Вісник ЧДТУ*. 2010. № 41. С. 93–104.
28. Дорошкевич Д. В. Стратегічне управління інвестиційним процесом у регіональних транспортно-логістичних системах: проблеми теорії і практики: монографія. Херсон : Грінь Д.С., 2014. 319 с.
29. Дубницький В. І., Федулова С. О., Василюк О. В. Регіональна інфраструктура: модернізація, пріоритети та перспективи розвитку. *Проблеми економіки*. 2017. № 2. С. 161–168.
30. Макаренко М. В., Слободян О. А. Сутність транспортної інфраструктури та її місце у ринкових відносинах. *Збірник наукових праць ДЕТУТ. Серія «Економіка і управління»*. 2012. Вип. 21–22. Ч. 1. С. 6–12.
31. Типология инфраструктуры. *Studme.org: веб-сайт*. URL: https://studme.org/335687/ekonomika/tipologiya_infrastruktury (дата обращения: 23.10.2019).

32. Нефедьев А.Д. Классификация видов инфраструктур. *Проблемы экономики*. 2011. № 4. С. 37–44.
33. Рекуненко І. І. Інфраструктура фінансового ринку України: сучасний стан та перспективи розвитку: монографія. Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2013. 411 с.
34. Paving the Way: Maximizing the Value of Private Finance in Infrastructure. *World Economic Forum, 2010* : web-site. URL: <https://www.weforum.org/reports/paving-way-maximizing-value-private-finance-infrastructure> (Last accessed: 14.10.2019).
35. Третяк В. П. Управління розвитком соціальної інфраструктури України в умовах глобалізації : монографія. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. 317 с.
36. Євсєєва О. А. Формування і розвиток соціальної інфраструктури муніципальних утворень. *Траектория науки*. 2016. Т. 2. № 6. С. 118–135.
37. Заблодська І. В., Ахромкін Є. М. Інфраструктурне забезпечення активізації міжрегіонального співробітництва в Україні: стан та задуми. *Прометей*. 2013. Вип. 1 (40). С. 22–36.
38. Дмитрієва (Стогул) О. І., Криворучко О. М. Управління якістю обслуговування пасажирів на автобусних станціях: монографія. Харків : ХНАДУ, 2012. 195 с. (*Особистий внесок: обґрунтовано фактори впливу на рівень інноваційного розвитку транспортної інфраструктури*).
39. Урядовий портал. *Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України: веб-сайт*. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/annboxnews?box_id=244277705 (дата звернення: 22.11.2019).
40. Про затвердження Концепції реформування транспортного сектору економіки: Постанова Кабінету Міністрів України від 09. 11. 2000 р. № 1684. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1684-2000-%D0%BF#Text> (дата звернення: 17.11.2019).
41. Соколова О. Є. Проблеми управління логістичною інфраструктурою підприємств. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2007. Вип. 2. URL:

/http://www.nbu.gov.ua/ejournals/PSPE/2007-2/index.html (дата звернення: 29.10.2019).

42. Потеева М. А. Роль транспортной системы в устойчивом развитии экономики Крыма. *Культура народов Причерноморья*. 2004. № 56. Т. 2. С. 123–131.

43. Пікулик О. Б. Пріоритетні напрями розвитку транспортної системи Західного регіону України в умовах європейської інтеграції. *Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки*. 2008. № 7. С. 284–291.

44. Фастовець О. О. Розвиток транспортної системи з найдавніших часів до початку ХХ ст. як чинник виникнення туристичної галузі. *Туристично-краєзнавчі дослідження*. 2002. Вип. 4. С. 418–443.

45. Максимова С. Ю. Инновационные технологии в управлении развитием транспортно-логистической инфраструктуры региона. *Инновации в экономике, управлении и образовании: монография*. Ставрополь : СИЭУ ФПГТУ, 2009. 357 с.

46. Заблюдська І. В., Бузько І. Р., Зеленко О. О., Хорошилова І. О. Інфраструктурне забезпечення розвитку транспортної системи регіону: монографія. Сєвєродонецьк : Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2016. 193 с.

47. Іксарова Н. О. Транспортна інфраструктура як компонент економічної безпеки України. *Економічний простір*. 2010. № 36. С. 55–61.

48. Жовтяк Г. А. Теоретико-методичні підходи до визначення поняття «транспортна інфраструктура регіону». *Ефективна економіка*. 2011. № 11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2011_11_35 (дата звернення: 19.10.2019).

49. Горев А. Э. Основы теории транспортных систем: учеб. пособие. СПб. : СПбГАСУ, 2010. 214 с.

50. Рогозян Ю. С. Складові та елементи транспортної системи регіону. *Ефективна економіка*. 2015. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua> (дата звернення: 23.10.2019).

51. Boyce D. Transportation systems. *Transportation engineering and planning*. 2002. Vol. I. URL: <https://www.eolss.net/Sample-Chapters/C05/E6-40-02.pdf> (Last accessed: 21.10.2019).
52. Руднева Л. Н., Кудрявцев А. М. Транспортная инфраструктура региона: понятие и факторы формирования. *Российское предпринимательство*. 2013. № 24 (246). С. 139–144.
53. Кудрявцев А. М. Методическое обеспечение оценки эффективности развития автотранспортной инфраструктуры региона: дис. канд. экон. наук : 08.00.05. Тюмень, 2015. 173 с.
54. Степаненко В. О. Морська транспортна інфраструктура: сутність, класифікація та переваги. *Бізнес-Інформ*. 2019. № 11. С. 187–194
55. Крикавський Є. В. Логістика і глобальна інфраструктура. *Ринок послуг комплексних транспортних систем та прикладні проблеми логістики*: матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф. К. 2002. С. 110–116.
56. Садловська І. П. Стратегічне управління національною транспортною інфраструктурою України: монографія. К. : П.П. «Сердюк В.Л.», 2011. 356 с.
57. Шемаєв В. В. Управління розвитком транспортної інфраструктури в системі економічної безпеки держави: дис. докт. экон. наук : 21.04.01. Київ, 2018. 494 с.
58. Новікова О. Ф., Покотиленко Р. В. Економічна безпека: концептуальне визначення та механізми забезпечення: монографія. Д. : НАН України, 2006. 408 с.
59. Дмитрієва О. І. Транспортна інфраструктура як об'єкт державного регулювання. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2020. № 1 (24). С. 52–63.
60. Солодкий А. И. Классификация объектов транспортной инфраструктуры. *Online.org: веб-сайт*. URL: <https://ppt-online.org/405449> (дата обращения: 10.11.2019).
61. Шибя О. А. Вплив розвитку транспортної інфраструктури на економічне зростання країн-членів Європейського Союзу: дис. канд. экон. наук: 08.00.02. Львів, 2017. 204 с.

62. Бошота Н. В. Вплив транспортної інфраструктури на туристичне підприємство країни. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*. 2018. № 3. Том 29 (68). С. 58–64.
63. Зубец А. Ж. Роль транспортной инфраструктуры в развитии городов. Теоретический аспект. *Вестник Московского университета имени С. Ю. Витте. Серия 1: Экономика и управление*. 2014. № 4 (10). С. 45–49.
64. Иванова Е. В., Тимошина Е. А. Разработка концепции формирования транспортно-логистической системы региона. *РИСК: Ресурсы, информация, снабжение, конкуренция*. 2009. № 3. С. 87–90.
65. Сергеев В. И. Корпоративная логистика. 300 ответов на вопросы профессионалов; под общ. и научн. ред. проф. В. И. Сергеева. М. : ИНФРА - М, 2005. 976 с.
66. Максимов А. Б. Транспортная инфраструктура регионов. *Известия Иркутской государственной экономической академии*. 2007. № 1. С. 30–33.
67. Гудков В. А., Серова Е. Ю., Барикаева Н. С. Транспортная инфраструктура: качество придорожного обслуживания : учебное пособие. Волгоград : ВолгГТУ, 2013. 188 с.
68. Ложачевська О. М. Управління функціонування та розвитком транспортного комплексу регіону: монографія. Київ. : НАУ, 2002. 248 с.
69. Пікулик О. Б. Транспортне інфраструктурне забезпечення соціально-економічного розвитку Західного регіону України: автореф. канд. екон. наук: 08.00.05. Львів, 2009. 20 с.
70. Бондар Н. М. Розвиток транспортної інфраструктури України на засадах державно-приватного партнерства: монографія. Київ : НТУ, 2014. 336 с.
71. Дмитрієва О. І. Транспортна інфраструктура як частина соціально-економічної системи. *Світ економічної науки: тези доповідей Міжнар. наук.–практ. інтернет-конф. (25 червня 2020 р., м. Тернопіль)*. Тернопіль, 2020. Вип. 24. С. 24–25.
72. Дикань В. В., Цзян Пань Передумови та перспективи інноваційно-інвестиційного співробітництва України та Китаю. *Науковий вісник*

Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки. 2020. № 38. С. 7–12.

73. Кириллова А. Ожидание экспертов по динамике мирового контейнерного рынка в прошлом году не оправдались. *Вгудок: веб-сайт*. URL: <https://vgudok.com/eksperty/alevtina-kirillova-ozhidaniya-ekspertov-podinamike-mirovogo-konteynernogo-rynka-v-proshlom> (дата обращения: 16.11.2019).

74. Анализ потенциала развития рынка железнодорожных контейнерных грузоперевозок в Польше. *ERA1: веб-сайт*. URL: <https://index1520.com/analytics/analiz-potentsiala-razvitiya-rynka-zheleznodorozhnykh-konteynernykh-gruzoperevozok-v-polshe/> (дата обращения: 16.11.2019).

75. Жангожа Р. Транснаціональний мегапроект «Один пояс - один шлях» в контексті геостратегічних інтересів України. *Україна: події, факти, коментарі*. 2018. № 20. С. 32–36.

76. Экономический пояс Шелкового пути. *Центр международной торговли: веб-сайт*. URL: <https://wtcmoscow.ru/services/international-partnership/actual/ekonomicheskij-poyas-shelkovogo-puti/> (дата обращения: 17.11.2019).

77. Китайський проєкт «Один пояс , один шлях» та його можливості для України. *Хвиля : веб-сайт*. URL: <https://hvylya.net/analytics/economics/kitayskiy-proekt-odin-poyas-odin-shlyah-ta-yogo-mozhlivosti-dlya-ukrayini.html> (дата звернення: 17.11.2019).

78. Китайско-Белорусский индустриальный парк «Великий камень» – новые возможности ведения бизнеса. *Белорусская торгово-промышленная палата: веб-сайт*. URL: <https://www.cci.by/ru/content/industrial-park> (дата обращения: 17.11.2019).

79. Радеке Й., Червяков Д. Инициатива «Пояс и путь» для Беларуси - оценка с точки зрения экономики. *GET Belarus: веб-сайт*. URL: https://www.get-belarus.de/wordpress/wp-content/uploads/.../PB_06_2018_ru.pdf (дата обращения: 17.11.2019).

80. У Білорусі побудують китайське місто. *Глобал аналітик : веб-сайт*. URL: <http://www.global-analytik.com/noviny/> (дата звернення: 18.11.2019)
81. Шелковый путь: новые вехи сотрудничества. *МИА «Казинформ»: веб-сайт*. URL: <https://www.inform.kz/lenta/europe-asian/> (дата обращения: 17.11.2019).
82. Лабькин А. «Новый Шелковый путь» для Китая. *Эксперт-онлайн: веб-сайт*. URL: <http://expert.ru/2014/11/14/novyij-shelkovyij-put> (дата обращения: 18.11.2019).
83. Проект TEN-T. *European Commission : web-site*. URL: <https://ec.europa.eu/inea/en/ten-t/ten-t-projects/statistics> (дата звернення: 17.11.2019).
84. Карта TEN-T. *Міністерство інфраструктури України: веб-сайт*. URL: <https://mtu.gov.ua/content/shidne-partnerstvo.html?PrintVersion> (дата звернення: 18.11.2019).
85. Федяй Н. О. Особливості інтеграції української транспортної інфраструктури в Транс'європейську транспортну мережу. *Ефективна економіка*. 2018. № 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6764> (дата звернення: 19.11.2019).
86. Дмитрієва О. І Європейський досвід інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. *Модернізація економіки: сучасні реалії, прогнозні сценарії та перспективи розвитку*: матеріали II Міжнар. наук.–практ. конф. (28 квітня 2020 р., м. Херсон). Херсон : ХНТУ, 2020. С. 33–36.
87. Григоренко Ю. Стройка века: сможет ли Украина устроить модернизацию инфраструктуры. *Gmk.center: веб-сайт*. URL: <https://gmk.center/posts/strojka-veka-smozhet-li-ukraina-uskorit-modernizaciju-infrastruktury/> (дата обращения: 24.11.2019).
88. Германия в 2018 г. инвестирует €3,2 млрд в инфраструктуру и сельское хозяйство Украины. *Latifundist Media: веб-сайт*. URL: <https://latifundist.com/novosti/39326-germaniya-v-2018-g-investiruet-32-mlrd-v-infrastrukturu-i-selskoe-hozyajstvo-ukrainy> (дата обращения: 23.11.2019).
89. Тюлькіна К. О., Куманов В. М. Проблеми та перспективи розвитку транспортної інфраструктури: досвід зарубіжних країн та України.

Ukrlogos.in.ua: веб-сайт. URL: <https://www.ukrlogos.in.ua/10.11232-2663-4139.05.10.html> (дата звернення: 11.09.2019).

90. В поисках равновесия между инфраструктурными инвестициями и устойчивостью долга: інформаційна записка для Форума ЦАРЭС высокого уровня. Казахстан, 2019. 14 с.

91. Инновационный центр. *Китайско-Белорусский индустриальный парк «Великий камень»*: веб-сайт. URL: <https://industrialpark.by/innovacionnij-centr.html> (дата обращения: 09.09.2019).

92. Провідні ринки та інновації. *Факти про Німеччину*: веб-сайт. URL: <https://www.tatsachen-ueber-deutschland.de/uk/kategoriyi/ekonomika-y-innovaciyi/providni-rynky-ta-innovaciyi> (дата звернення: 23.10.2019).

93. Назаров О. О. Проблеми й перспективи розвитку високошвидкісного пасажирського залізничного транспорту. *Збірник наукових праць ДНУЗТ ім. акад. В. Лазаряна*. 2018. Вип. 16. С. 77–82.

94. Стасюк О. М., Чмирьова Л. Ю., Федяй Н. О. Швидкість як конкурентна перевага високошвидкісних наземних перевезень. *Ефективна економіка*. 2020. № 2. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/2_2020/75.pdf (дата звернення: 21.09.2019).

95. Мировой контейнерный флот на начало года насчитывал 451 судно класса ULCS. *Infranews.ru*: веб-сайт. URL: <http://infranews.ru/logistika/more/50852-mirovoj-kontejneryj-flot-na-nachalo-goda-naschityval-451-sudno-klassa-ulcs/>. (дата обращения: 05.09.2019).

96. Нікулін С. Г., Роціна Н. В. Світові тенденції розвитку морських портів. *Економіка: реалії часу*. 2015. № 4 (20). С. 148–154.

97. Продажі електромобілів в світі зросли майже вдвічі: лідер Tesla Model 3. *Перший електронний автомобільний «Autogeek»*: веб-сайт. URL: <https://autogeek.com.ua/prodazhi-elektromobiliv-v-sviti-zrosly-majzhe-vdvichi-lider-tesla-model-3/>. (дата звернення: 11.09.2019).

98. Грома Я. В., Глущенко Я. І. Порівняльний аналіз ринку автомобілів в Україні та світі. *Економічний вісник НТУУ «КПІ»*. 2019. № 16. С. 42–49.

99. Негрей В. Я., Масловская М. А. Целесообразность электрификации участков железной дороги. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2018. № 62. С. 96–104.

100. Интеграция ETCS и системы централизации в программе SmartRail 4.0. *Железные дороги мира : веб-сайт*. 2018. № 12. URL : <http://www.zdmira.com/arhiv/2018/zdm-2018-no-12#ТОС--> (дата обращения: 11.07.2019).

101. Основой цифровых железных дорог Германии должны стать системы ETCS и МПЦ. *Железные дороги мира : веб-сайт*. URL : <http://www.zdmira.com/news/osnovojcifrovyhzeleznyhdoroggermaniidolznystatsistemuyetcsimpc> (дата обращения: 11.07.2019).

102. Германия наращивает инвестиции в железнодорожный транспорт. Еще 11 млрд евро направляется на развитие инфраструктуры. *Железные дороги мира : веб-сайт*. URL : <http://www.zdmira.com/news/germanianarasivaetinvesticiivzeleznodoroznyjtransportese11mlrdevronappravlaetsanarazvitieinfrastruktury> (дата обращения: 04.01.2020).

103. Британская Network Rail обнародовала долгосрочный план перехода к цифровым системам сигнализации. *Железные дороги мира : веб-сайт*. URL : <http://www.zdmira.com/news/britanskaanetworkrailobnarodovaladolgosrocnyjplanperehodakcifrovymssystemamsignalizacii> (дата обращения: 29.09.2019).

104. Концепция реализации комплексного научно-технического проекта «Цифровая железная дорога». *Документы ОАО «РЖД» : веб-сайт*. URL : <https://doc.rzd.ru/> (дата обращения: 11.07.2019).

105. Топ-7 трендов транспортной отрасли. *Stfalcon.com : веб-сайт*. URL : <https://stfalcon.com/ru/blog/post/transportation-industry-trends> (дата обращения: 14.07.2019).

106. Высочинская О. 5 забот грузоперевозчиков, и как технологии с ними справляются. *Stfalcon.com : веб-сайт*. URL : <https://stfalcon.com/ru/blog/post/digitization-of-freight-transportation> (дата обращения: 14.07.2019).

107. 3D-друк автомобильных компонентов. *Ultimaker-ukraine.com : веб-сайт*. URL : <https://ultimaker-ukraine.com/tucci> (дата звернення: 21.08.2019).

108. Волостнов А. Какими будут воздушные гавани будущего? *DX.media: веб-сайт*. URL: <https://dx.media/articles/direct-speech/tsifrovaya-transformatsiya-aeroportov-kakimi-budut-vozdushnye-gavani-budushchego/> (дата обращения: 21.08.2019).

109. Новиков С. В., Калимуллина Э. Р. Цифровые технологии и их использование в сфере обслуживания пассажиров авиакомпании. *Московский экономический журнал*. 2020. № 1. С. 481–487.

110. Технологические тренды в аэропортах. *Tadviser.ru: веб-сайт*. URL: https://www.tadviser.ru/index.php%8B_%D0%B2_%D0%B0%D1%8D%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%82 (дата обращения: 23.08.2019).

111. Цифровые технологии в аэропортах. *Addreality.com: веб-сайт*. URL: <https://addreality.com/ru/cifrovye-tehnologii-v-aeroportah> (дата обращения: 25.07.2019).

112. В порту Роттердам запустили инновационный «контейнерный терминал 3.0». *Центр транспортных стратегий: веб-сайт*. URL: https://cfts.org.ua/news/v_portu_rotterdam_zapustili_innovatsionnyy_konteynernyy_terminal_30_foto_29318 (дата обращения: 29.09.2019).

113. Лахметкина Н. Ю., Щелкунова И. В., Рогова Д. А. Развитие транспортных систем в цифровой повестке. *Интеллект. Инновации. Инвестиции*. 2019. № 4. С. 114–120.

114. Дикань В. В., Ковалевська А. В., Білоус Л. Б. Імплементация директив як фактор впливу на економічний розвиток регіону. *Соціально-економічний розвиток України: просторовий, організаційно-адміністративний та ціннісний виміри* : монографія / за заг. ред. В. В. Александрова, В. Б. Родченка, В. П. Третяк. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2018. С. 216–239.

115. Никифорок О. Імплементация директив ЄС щодо залізничного транспорту в законодавство України: позитивні та негативні наслідки. *Економіст*. 2013. № 10. С. 15–20.

116. Додаток XXXII до глави 7 «Транспорт» розділу V «Економічне і галузеве співробітництво». *Євроінтеграційний портал: веб-сайт*.

URL: <https://eu-ua.org/tekst-uhody-pro-asotsiatsiiu/dodatky-rozdil-v/transport> (дата звернення: 18.08.2019).

117. Повышение торгово-транспортной связанности и развитие грузоперевозок в Центральной Азии: тематическое исследование политики. *Международный транспортный форум: веб-сайт*. URL: <https://www.itf-oecd.org/sites/default/files/docs/svyaznost-gruzovoy-transport-centralnaya-aziya.pdf> (дата обращения: 17.07.2019).

118. Байгуринов Ж. Мобильный терминал. В регионе сдан в эксплуатацию крупный транспортно-логистический центр, не имеющий аналогов в Западном Казахстане. *Газета «Казахстанская правда»: веб-сайт*. URL: https://online.zakon.kz/Document/?doc_id=30774934#pos=3;-99 (дата обращения: 20.08.2019).

119. Утверждена Национальная программа Монголии по развитию интеллектуальной транспортной системы. *Центральноазиатская новостная служба: веб-сайт*. URL: <https://centralasia.media/print:1618014> (дата обращения: 20.08.2019).

120. TKI Dinalog. *Dinalog.nl: web-site*. URL: <https://www.dinalog.nl/en/about-us/> (last accessed: 17.07.2019).

121. Дмитрієва (Стогул) О. І., Дмитрієв В. І. Якість автомобільних пасажирських перевезень як об'єкт управління. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2014. № 2 (7). Т.2. С. 54–58. (*Особистий внесок: встановлено тенденції інноваційного розвитку світової транспортної інфраструктури*).

122. Позиція України в рейтингу країн світу за індексом глобальної конкурентоспроможності 2015-2016. *Економічний дискусійний клуб: веб-сайт*. URL: <http://edclub.com.ua/analitika/pozyciya-ukrayiny-v-reytyngu-krayin-svitu-za-indeksom-globalnoyi-konkurentospromozhnosti0> (дата звернення: 05.06.2019).

123. Позиція України в рейтингу країн світу за Індексом глобальної конкурентоспроможності 2017-2018. *Економічний дискусійний клуб: веб-сайт*. URL: <http://edclub.com.ua/analitika/pozyciya-ukrayiny-v-reytyngu-krayin-svitu-za-indeksom-globalnoyi-konkurentospromozhnosti-2> (дата звернення: 05.06.2019).

124. The Global Competitiveness Report 2019. Geneva, Switzerland. 648 p.
125. Дмитрієва (Стогул) О. І. Впровадження системи управління якістю обслуговування пасажирів на автобусних станціях. *Економіка транспортного комплексу*. 2011. Вип. 18. С. 110–120.
126. Статистичний збірник «Транспорт і зв'язок України – 2018». К.: Державна служба статистики України, 2019. 152 с.
127. Транспорт. *Державна служба статистики України: веб-сайт*. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 17.05.2019).
128. Дані щодо колійного господарства (протяжність, відремонтовано, потребують ремонту). *Портал відкритих даних : веб-сайт*. URL : <https://data.gov.ua/dataset/a4305cef-c8e0-4232-bb48-637ae4301261> (дата звернення: 20.05.2019).
129. «Укрзалізниця» закрила 1 857 кілометрів залізничних доріг. *Центр транспортних стратегій : веб-сайт*. URL : https://cfts.org.ua/news/2019/03/15/ukrzaliznytsya_zakryla_1_857_kilometrovzheleznykh_dorog (дата звернення: 20.05.2019).
130. В УЗ розповіли, скільки дефектних колій та мостів очікують ремонту. *Економічна правда : веб-сайт*. URL : <https://www.epravda.com.ua/news/2019/03/17/646165/> (дата звернення: 20.05.2019).
131. [Зберегти довжину залізничного полотна без ринкового тарифу: місія нездійснена](https://info.uz.ua/articles/zberegti-dovzhinu-zaliznichnogo-polotna-bez-rinkovogo-tarifuv-misiya-nezdiysnenna). *Залізничний інформаційний портал : веб-сайт*. URL : <https://info.uz.ua/articles/zberegti-dovzhinu-zaliznichnogo-polotna-bez-rinkovogo-tarifuv-misiya-nezdiysnenna> (дата звернення: 21.05.2019).
132. Через незадовільний технічний стан "Укрзалізниця" закрила 1856,9 км колій. *ВЦРТІ : веб-сайт*. URL : <https://vcrti.com.ua/haluzi/zaliznychnyi-transport/cherez-nezadovilnyi-tekhnichnyi-stan-ukrzaliznytsia-zakryla-1856-9-km-kolii> (дата звернення: 21.05.2019).
133. Стратегічний план розвитку морського транспорту на період до 2020 року. *ЛігаЗакон: веб-сайт*. URL : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/NT1988.html (дата звернення: 22.05.2019).

134. Довідник основних показників роботи регіональних філій АТ «Укрзалізниця» (2003-2018 роки). АТ «Укрзалізниця» : веб-сайт. URL : <https://www.uz.gov.ua/> (дата звернення: 22.05.2019).

135. В 2020 году «Укрзалізниця» планирует купить 2000 грузовых и только 26 пассажирских вагонов. *delo.ua* : веб-сайт. URL : <https://delo.ua/economyandpoliticsinukraine/v-2020-godu-ukrzaliznycja-kupit-2000-gruzovyh-i-360446/> (дата обращения: 23.05.2019)

136. «Укрзалізниця» на межі розвалу: 92% пасажирських вагонів скоро підуть на звалище. *Znaj.ua*: веб-сайт. URL : <https://znaj.ua/society/218197-ukrzaliznyca-na-mezhi-rozvalu-92-pasazhirskih-vagoniv-skoro-pidut-na-zvalishche> (дата звернення: 23.05.2019).

137. В 2019 году закуплены 18 новых пассажирских вагонов отечественного производства, еще 29 были капитально отремонтированы, - Укрзалізниця. *Цензор. Нет* : веб-сайт. URL : https://censor.net.ua/news/3168871/v_2019_godu_zakupleny_18_novyh_passajirskih_vagonov_otechestvennogo_proizvodstva_esche_29_byli_kapitalno (дата обращения: 11.01.2020).

138. Дані щодо вагонного господарства акціонерного товариства «Українська залізниця». *Портал відкритих даних* : веб-сайт. URL : <https://data.gov.ua/dataset/34ddc706-30b1-4fe4-be20-235934d8facb/resource/d1d25716-82d4-491a-84f9-7b277aa48a90> (дата звернення: 23.06.2019).

139. «Укрзалізниця» нуждается в более 50 млрд грн в течение 6 лет на обновление локомотивного парка. *Zik.ua*: веб-сайт. URL : https://zik.ua/ru/news/2020/01/28/ukrzaliznytsya_nuzhdaetsya_v_bole_50_mlrd_grn_v_techenie_6 лет_na_obnovlenie_lokomotivnogo_parka_957014 (дата обращения: 02.02.2020).

140. Стало известно точное количество локомотивов «Укрзалізниця» и сколько из них на ходу (инфографика). *Центр транспортных технологий* : веб-сайт. URL : https://cfts.org.ua/news/2018/09/30/stalo_izvestno_tochnoe_kolichestvo_lokomotivov_ukrzaliznytsi_i_skolko_iz_nikh_na_khodu_infografika_49703 (дата обращения: 17.05.2019).

141. Железные дороги Украины в 2012-2016 годах закупят 509 локомотивов – госпрограмма. *Интерфакс-Украина* : веб-сайт. URL : <https://interfax.com.ua/news/economic/76372.html> (дата обращения: 17.05.2019).

142. Про затвердження Програми оновлення локомотивного парку залізниць України на 2012-2016 роки : Постанова Кабінету Міністрів України від 01. 08. 2011 р. № 840. *Законодавство України* : веб-сайт. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/840-2011-%D0%BF> (дата звернення: 17.05.2019).

143. Приватна тяга чи «General Electric»: що зніме з гальм «Укрзалізницю». *Залізничне постачання* : веб-сайт. URL : <http://rws.in.ua/wp-content/uploads/2018/04/ZHurnal-Zaliznichne-postachannya-2-Kviten-2018-roku-pdf.pdf> (дата звернення: 23.05.2019).

144. Грузовые вагоны: сколько построили в 2017 году. *Центр транспортных стратегий* : веб-сайт. URL : https://cfts.org.ua/infographics/gruzovye_vagony_skolko_postroili_v_2017_godu (дата звернення: 27.05.2019).

145. Інтегрований звіт 2018. АТ «Укрзалізниця» : веб-сайт. URL : <https://uz.gov.ua/about/investors/> (дата звернення: 27.05.2019).

146. Єлагін Ю. В., Глущенко Ю. В., Цапко Л. В. Стан і оновлення рухомого складу в умовах реформування Укрзалізниці. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2018. № 64. С. 209–216.

147. Всеукраїнський транспортний форум. *Асоціація міжнародних автомобільних перевізників України* : веб-сайт. URL : <http://www.asmap.org.ua/index1.php?id=62734> (дата звернення: 29.05.2019).

148. Річковий торговельний флот України за 30 років скоротився на 80 %. *Пропозиція: Головний журнал з питань агробізнесу*. : веб-сайт. URL : <http://propozitsiya.com/ua/richkovyy-torgovelnnyy-flot-ukrayiny-za-30-rokivskorotyva-na-80> (дата звернення: 29.05.2019).

149. Огляд економіки України 2020. *Chamber.ua*: веб-сайт. URL : http://publications.chamber.ua/2020/docs/Country_Profile/Country_Profile_2020_UA.pdf (дата звернення: 01.02.2020).

150. Бандур С. І., Заяць Т. А., Куценко В. І. Соціальний розвиток України: сучасні трансформації та перспективи. Черкаси: Брама – Україна, 2006. 620 с.
151. Орловський М. М., Приймак А. В., Височанська Ю. Ю., Гальчинський К.А. Дослідження стану льотної придатності та перспективи розвитку цивільного авіаційного парку України. *Открытые информационные и компьютерные интегрированные технологии*. 2019. № 83. С. 42–58.
152. Статистичний збірник «Наукова та інноваційна діяльність України – 2018». К.: Державна служба статистики України, 2019. 107 с.
153. Наукова та інноваційна діяльність України: статистичний збірник. Київ: Державна служба статистики України, 2016. 257 с.
154. Наукова та інноваційна діяльність України: статистичний збірник. Київ: Державна служба статистики України, 2018. 178 с.
155. Куц О. Капітальний знос. Чому Україні залишилося 10 років до повної деградації. *Ділова столиця : веб-сайт*. URL : <https://www.dsnews.ua/ukr/economics/kapitalnyu-iznos-pochemu-ukraine-ostalos-10-let-do-polnoy-16032020220000>. (дата звернення: 18.06.2019).
156. Wessel J. Evaluating the transport-mode-specific trade effects of different transport infrastructure types. *Transport Policy*. 2019. Vol. 78. P. 42–57.
157. Капітальні інвестиції за видами економічної діяльності за 2010-2019 роки. *Державна служба статистики України : веб-сайт*. URL : http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2013/ibd/ibd_rik/ibd_u/ki_rik_u_e_bez.htm. (дата звернення: 11.06.2019).
158. Капітальні інвестиції за джерелами фінансування за видами економічної діяльності. *Державна служба статистики України : веб-сайт*. URL : http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2019/ibd/kindj_ek/arch_kindj_ek.htm. (дата звернення: 11.06.2019).
159. Дмитрієва О. І. Теоретичні підходи до визначення поняття «інноваційний розвиток транспортної інфраструктури». *Економіка, фінанси, облік та право: аналіз тенденцій та перспектив розвитку: тези доповідей*

Міжнар. наук.–практ. конф. (5 березня 2020 р., м. Полтава) : у 5 ч. Полтава : ЦФЕНД, 2020. Ч. 4. С. 46–49.

160. Дмитрієва О. І. Перспективи інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: Економічні науки.* 2020. № 3 (35). С. 13–22.

161. Дмитрієва О. І. Законодавче забезпечення розвитку транспортної інфраструктури України. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва.* 2019. № 2 (23). С. 31–45.

162. Міністерство інфраструктури України : веб-сайт. URL: <http://www.mtu.gov.ua> (дата звернення: 29.06.2019).

163. Про транспорт : Закон України. *Відомості Верховної Ради України.* 1994. № 51. С. 446.

164. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України № 430-р від 30. 05. 2018 року. *Законодавство України : веб-сайт.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-%D1%80#Text> (дата звернення: 29.06.2019).

165. Про Стратегію сталого розвитку «Україна - 2020» : Наказ Президента України № 5/2015 від 12. 01. 2015 року. *Законодавство України : веб-сайт.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5/2015#Text> (дата звернення: 29.06.2019).

166. План розвитку Єдиного європейського транспортного простору – на шляху до конкурентоспроможної та ресурсоефективної транспортної системи. Видавничий центр ЄС, Люксембург, 2011. *Європейський Союз: веб-сайт.* URL: <http://europa.eu/> (дата звернення: 29.06.2019).

167. Міжнародна технічна допомога ЄС у сфері транспорту. *Міністерство інфраструктури України: веб-сайт.* URL: <https://mtu.gov.ua/content/mizhnarodna-tehnicna-dopomoga-es-u-sferi-transportu.html> (дата звернення: 29.06.2019).

168. Волік В. В. Адміністративно-правові засади формування та реалізації державної політики в галузі міського транспорту: дис. д-ра юрид. наук: 12.00.07. Маріуполь, 2017. 465 с.

169. Про затвердження Плану підготовки проєктів регуляторних актів у Міністерстві інфраструктури України на 2020 рік: Наказ Міністерства інфраструктури України від 13. 12. 2019 р. № 868. *Міністерство інфраструктури України: веб-сайт*. URL: <http://mtu.gov.ua/documents/1598.html> (дата звернення: 02.02.2020).

170. Гнатієнко Г. М., Снитюк В. Є. Експертні технології прийняття рішень: монографія. К., 2008. 444 с.

171. Рудченко О. Ю., Поліщук О. М. Механізм державного регулювання розвитку транспортної інфраструктури мегаполісу. *Університетські наукові записки*. 2017. № 61. С. 93–100.

172. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: документ № 984-011 від 30. 11. 2015 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text (дата звернення: 11.07.2019).

173. Угода про певні аспекти повітряного сполучення від 1 грудня 2005 р. та парафорованого проєкту Угоди між ЄС та його державами-членами про спільний авіаційний простір: документ № 994-743 від 21. 09. 2006 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_743#Text (дата звернення: 11.07.2019).

174. Про ратифікацію Рамкової конвенції ООН про зміну клімату: закон України № 435/96-ВР від 29. 10. 1996 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 11.07.2019).

175. Про ратифікацію Паризької угоди : Закон України № 1469-VIII від 14. 07. 2016 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1469-19#Text> (дата звернення: 11.07.2019).

176. Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 70/1 від 25. 09. 2015 р. «Перетворення нашого світу: Порядок денний розвитку у галузі сталого

розвитку на період до 2030 р». *Організація об'єднаних націй України: веб-сайт*. URL: <http://sdg.org.ua/ua/resources-2/344-2030-2015> (дата звернення: 11.07.2019).

177. Цивільний кодекс України : документ Верховної Ради № 435-IV, поточна редакція від 20. 09. 2019р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення: 11.10.2019).

178. Господарський кодекс України : документ Верховної Ради № 436-IV, поточна редакція від 20. 09. 2019р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text> (дата звернення: 11.10.2019).

179. Про транспорт : Закон України № 232/94-ВР, поточна редакція від 20.09.2019 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/232/94-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 11.10.2019).

180. Про автомобільний транспорт: Закон України № 2344-III, поточна редакція від 13. 02. 2020 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2344-14#Text> (дата звернення: 20.02.2020).

181. Про залізничний транспорт : Закон України № 273/96-ВР, поточна редакція від 04.11.2018 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/273/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 11.10.2019).

182. Про трубопровідний транспорт : Закон України № 192/96-ВР, поточна редакція від 01.02.2020 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/192/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 05.02.2020).

183. Про транзит вантажів : Закон України № 1172-XIV, поточна редакція від 13.02.2020 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1172-14#Text> (дата звернення: 20.02.2020).

184. Про функціонування єдиної транспортної системи України в особливий період : Закон України № 194-XIV, поточна редакція від 15.01.2013 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/194-14#Text> (дата звернення: 11.10.2019).

185. Про транспортно-експедиторську діяльність : Закон України № 1955-IV, поточна редакція від 03.08.2012 р. *Законодавство України : веб-сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1955-15#Text> (дата звернення: 14.10.2019).

186. Dmytriieva O. I. Analysis of successful EU projects on transport infrastructure development. *Modern science: problems and innovations: abstracts of the 4 th International scientific and practical conference (June 28–30, 2020, Stockholm)*. Stockholm, Sweden: SSPG Publish, 2020. P. 331–335.

187. Dmytriieva O. I. Determining the possibilities of applying the European experience of transport infrastructure regulation for the conditions of Ukraine. *Topical issues of the development of modern science: abstracts of the XI International scientific and practical conference (July 1-3, 2020, Sofia)*. Sofia, Bulgaria: Publishing House «ACCENT», 2020. P. 13–17.

188. Корякин М. В. Гражданское право зарубежных стран: учеб. пособие. М.: Юридический институт МИИТ, 2011. 114 с.

189. Затонацька Т. Г. Розвиток транспортного сектору економіки України: існуючий стан та європейський досвід. *Економіка: реалії часу*. 2015. № 1 (17). С. 180–189.

190. Овчар П. А. Зарубіжний досвід державного регулювання у сфері транспортних послуг. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. 2017. № 6 (28). С. 17–21.

191. Овчар П. А. Регулювання розвитком автотранспортної галузі в умовах трансформації національної економіки: дис. д-ра екон. наук: 08.00.03 / Нац. акад. управління. К., 2019. 434 с.

192. Кухарчик В. Г. Міжнародна торгівля транспортними послугами: сучасний стан. *Економічні інновації: зб. наук. пр.* Одеса: ІПРЕЕД НАН України. 2015. Вип. 39. С. 50–57.

193. Новікова А. М., Мироненко В. П., Шум І. В., Коськовецький В. М. Правове регулювання ринку транспортних послуг вантажного автомобільного транспорту в ЄС та Україні. *Автошляховик України*. 2010. № 5. С. 8–12.

194. Стукало А. В. Регулювання світового ринку транспортних послуг. Міжнародні транспортні організації. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2014. № 8. С. 32–35.
195. European Commission. Research and innovation for Europe's future mobility. *Developing a European transport-technology strategy*. Brussels, 2012. 13 p.
196. European Commission. Towards clean, competitive and connected mobility: the contribution of transport research and innovation to the mobility package, Brussels, 2017. 71 p.
197. Bousmanne C., Cheron C., Jablonowska M. & De la Peña E. STRIA – transport infrastructure. *Smart Transportation Alliance: web-site*. URL: http://smart-transportation.org/wp-content/uploads/2020/04/stria_roadmap_2019infrastructure.pdf (last accessed: 15.09.2019).
198. Gkoumas K., Van Balen M., Ortega Hortelano A., Tsakalidis A., Grosso M., Haq A. & Pekar F. Research and innovation in transport infrastructure in Europe. An assessment based on the transport research and innovation monitoring and information system. URL: https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC117581/jrc117581_kjna29829enn_final.pdf (last accessed: 15.09.2019).
199. European Commission. An agenda for a socially fair transition towards clean, competitive and connected mobility for all. Brussels, 2017. 18 p.
200. Немець Л. М., Яковлева Ю.К., Полевич І. О. Муніципальне управління: навч. посібник для самостійної роботи студентів магістрантів, які навчаються за спеціальністю «Економічна та соціальна географія». Харків, 2013. 74 с.
201. Євтушенко О. М., Андріяш В. І. Державне управління (основи теорії державного управління) : навч. посібник. Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2013. 268 с.
202. Воронкова В. Г., Кіреєва О. М. Філософія американської школи державного управління: еволюція розвитку та основні характеристики. *Гуманітарний вісник ЗДІА*. 2013. № 54. С. 5–18.

203. Берназюк О. Роль та місце цифрових технологій у сфері публічного управління. *Інформаційне право*. 2017. № 10. URL: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2017/10/35.pdf> (дата звернення: 17.09.2019).

204. Качний О. Законодавчі аспекти впровадження інформаційно-комунікаційних технологій – стратегічного напрямку оптимізації державного управління. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2015. № 5. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=853> (дата звернення: 04.09.2019).

205. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 року № 67-р. *Урядовий портал: веб-сайт*. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/proshvalennya-konceptsiyi-rozvitku-cifrovoyi-ekonomiki-ta-suspilstva-ukrayini-na-20182020-rokita-zatverdzhennya-planu-zahodiv-shodo-yiyi-realizatsiyi> (дата звернення: 21.09.2019).

206. Лопушинський І. П. «Цифровізація» як основа державного управління на шляху трансформації та реформування українського суспільства. *Теорія та практика державного управління та місцевого самоврядування*, 2018. № 2. URL: http://el-zbirn-du.at.ua/2018_2/20.pdf (дата звернення: 15.09.2019).

207. Киричук В., Тимцуник В. Історія державного управління в Україні. К., 2001. 244 с.

208. Швидько Г. К., Романов В. Є. Державне управління і самоврядування в Україні: Історичний нарис. К., 1997. 159 с.

209. Боброва В. В., Бережная Л. Ю. Исследование проблем развития транспортной инфраструктуры (на примере регионов Приволжского федерального округа). *Региональная экономика: теория и практика*. 2018. Т. 16, № 12 (459). С. 2292–2302.

210. Третяк Г. С., Бліщук К. М. Державне регулювання економіки та економічна політика : навч. посібник. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2011. 128 с.

211. Вітлінський В. В. Моделювання економіки: навч. посібник. К.: КНЕУ, 2003. 407 с.

212. Щербина В. Поняття та види засобів державного регулювання господарської діяльності. *Вісник Київського університету імені Тараса Шевченка*. 2012. № 94. С. 10–15.

213. Бланк И. А. Инвестиционный менеджмент. К. : МП «ИТЕМ» ЛТД, «Юнайтед Лондон Трейд Лимитед», 1995. 448 с.

214. Кара Н. І., Корецька Г. В., Краївська В. Р. Сучасні тенденції розвитку ринку транспортних послуг. *Наук. вісн. НЛТУ України*. 2010. № 6. С. 214–221.

215. Ткаченко А. М. Державне регулювання у сфері транспортного забезпечення зовнішньоекономічної діяльності України: автореф. дис. д-ра наук з держ. упр.: 25.00.02 / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. К., 2015. 32 с.

216. Халецька А. А. Удосконалення державного регулювання розвитку транспортного забезпечення в контексті спрощення процедур зовнішньої торгівлі. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2015. № 3 (26). С. 199–206.

217. Павлюк А. В. Ідентифікація методів державного регулювання ринку послуг автомобільного транспорту в регіоні. *Вісник НАДУ*. 2015. № 4. С. 78–86.

218. Погребицький М. Напрями розвитку транспортного комплексу та системи міжнародних перевезень. *Зб. наук. праць НАДУ при Президентові України*. 2016. № 1. С. 355–365.

219. Погребицький М. Л. Державне регулювання ринку транспортних послуг: автореф. дис... канд. наук держ. упр. : 25.00.02 / Гуманітар. ун-т «Запоріж. ін-т держ. та муніцип. упр.». Запоріжжя, 2007. 20 с.

220. Мартиненко В. М. Державне управління: шлях до нової парадигми (теорія та методологія): монографія. Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2003. 220 с.

221. Правительство утвердило Госстратегию регионального развития на 2021-2027 годы. *Центр транспортных стратегий: веб-сайт*. URL: https://cfts.org.ua/news/2020/08/05/pravitelstvo_utverdilo_gosstrategiyu_regionalnogo_razvitiya_na_2021_2027_gody_60075 (дата обращения: 19.07.2019).

222. Какой законопроект об НКРТ предлагают народные депутаты – интервью с Александром Скичко. *Центр транспортных стратегий: веб-сайт*. URL: https://cfts.org.ua/articles/kakoy_zakonoproekt_ob_nkrt_predlagayut_narodnye_deputaty_intervyu_s_aleksandrom_skichko_1705 (19.07.2019).

223. Коломоць Т., Доненко В. Суб'єкт забезпечення дорожнього руху в Україні: пошук оптимальної нормативної моделі його визначення. *Адміністративне право і процес*. 2020. № 8. С. 163–168.

224. Іващенко О.В. Моніторинг науково-технічної інноваційної діяльності в Україні. *Вісник Запорізького національного університету*. 2012. № 4 (16). С. 146–154.

225. Дмитрієва О. І. Оцінка інноваційного потенціалу транспортної інфраструктури. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: Економічні науки*. 2020. № 4 (36). Т.2. С. 23–32.

226. Дмитрієва О. І Сучасні методичні підходи до оцінки інноваційного потенціалу підприємств. *Сучасний рух науки: тези доповідей X Міжнар. наук.–практ. інтернет-конф. (2–3 квітня 2020 р., м. Дніпро). Дніпро, 2020. Т.1. С. 390 – 394.*

227. Дмитрієва О. І. Державне регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури: основні чинники впливу. *Актуальні проблеми економіки*. 2019. № 7 (217). С. 65–77.

228. Дмитрієва О. І. Державне регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури: теорія, методологія, практика : монографія. Х. : ФОП Бровін О.В., 2020. 368 с.

229. Голубка С. М., Овчар П. А. Механізми регулювання автотранспортом у системі національного господарства. *Економічна наука*. 2018. № 9. С. 4–10.

230. Степанов В. Ю. Державне регулювання транспортною сферою. *Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія: «Державне управління»*. 2016. Вип. 1. С. 97–103.

231. Павлюк А. В., Ігнатюк О. С. Особливості державного регулювання ринку послуг автомобільного транспорту в регіоні. *Вісник Національної академії*

державного управління при Президентіві України. Серія : Державне управління. 2016. № 2. С. 76–83.

232. Довженко Є. В. Загальнотеоретичні проблеми систематизації транспортного законодавства: автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.01. К., 2011. 20 с.

233. Уляницька Н. М. Інституціональний механізм розвитку транспорту. *Вісник ЮРІТТУ. 2014. № 6. С. 63–67.*

234. Про невідкладні заходи з проведення реформ та зміцнення держави : Указ Президента України № 837/2019 від 08. 11. 2019 р. *Законодавство України : веб-сайт. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/837/2019#Text>* (дата звернення: 28.11.2019).

235. Інформація щодо стану виконання Мінінфраструктури Указу Президента України «Про невідкладні заходи з проведення реформ та зміцнення держави». *Міністерство інфраструктури України: веб-сайт. URL : <https://mtu.gov.ua/files/%D0%97%D0%B2%D1%96%D1%82%20%D0%9C%D0%86%D0%A3%20%D0%A3%D0%BA%D0%B0%D0%B7%20837.pdf>* (28.11.2019).

236. Про затвердження Програми діяльності Кабінету Міністрів України : Постанова КМУ № 471. *Урядовий портал: веб-сайт. URL : <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-programi-diyalnosti-kabinetu-ministriv-t120620>* (дата звернення: 02.02.2020).

237. Програма діяльності Уряду : Постанова Верховної Ради України № 665-ІХ. *Урядовий портал: веб-сайт. URL : <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/programa-diyalnosti-uryadu>* (02.02.2020).

238. Комов М. С. Интеграция национальных транспортных комплексов в региональную транспортную систему: анализ форм и механизма. *Вестник Евразийской науки: веб-сайт. URL: <https://esj.today/PDF/20ECVN418.pdf>* (дата звернення: 14.11.2019).

239. Корякин М.В. Гражданское право зарубежных стран: учеб. пособие. М.: Юридический институт МИИТ, 2011. 114 с.

240. European Alternative Fuels Observatory: web-site. URL: <https://www.eafo.eu/alternative-fuels/electricity/charging-infra-stats> (last accessed: 14.11.2019).

241. Корінь М. В., Кондратюк М. В., Фарафонова О. В. Формування системи кадрового забезпечення розвитку інфраструктури залізничного транспорту в транскордонних регіонах. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2019. № 66. С. 29–37.

242. Овчиннікова В. О., Островерх Г. Є., Пасіч Я. В. Формування кадрової стратегії вітчизняних підприємств автотранспорту. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2017. № 60. С. 178–185.

243. Хамуляк О. Сучасний стан професійної підготовки фахівців залізничного транспорту у професійно-технічних навчальних закладах України. *Молодь і ринок*. 2012. № 1(84). С. 170–172.

244. Розвиток транспорту з метою відновлення і зростання української економіки: наук. доповідь / за ред. д-ра екон. наук О.І. Никифорук. К., 2018. 200 с.

245. Нагірна Я. Я. Джерела фінансування міського пасажирського транспорту. *Автошляховик України*. 2007. № 1. С. 9–10.

246. Нагірна Я. Я. Комбінована методика формування тарифів підприємств пасажирського транспорту. *Актуальні проблеми економіки*. 2008. № 1. С. 147–153.

247. Економічна та інформаційна безпека: проблеми та перспективи: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (27 квітня 2018 р., м. Дніпро,). Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 276 с.

248. Харсун Л. Г. Транспортна складова міжнародного економічного іміджу країни. *Культура народів Причорномор'я*. 2013. № 264. С. 160–163.

249. Гурковський В. І. Захист іміджу Української держави в умовах інформаційної глобалізації. *Державне управління: теорія та практика*. 2012. № 2. URL: <http://academy.gov.ua/ej/ej16/txts/12GVIUIG>. Pdf (дата звернення: 15.08.2019).

250. Дикань В. В., Фролова Н. Л. Державне регулювання процесів інноваційного розвитку малого та середнього підприємництва в Україні. *Науковий вісник Полісся*. 2019. №4 . С. 34–42.

251. Dmytriieva O. I. Mechanism of state regulation of innovative development of transport infrastructure. *Theoretical and practical foundations of social process management: the XXIII th International scientific and practical conference (29 – 30 June, 2020, San Francisco)*. San Francisco, USA, 2020. P. 29–30.

252. Dmytriieva O. I. Building management system for innovative development of transport infrastructure. *Modern science: problems and innovations: abstracts of the II International scientific and practical conference (May 3-5, 2020, Stockholm)*. Stockholm, Sweden: SSPG Publish, 2020. P. 783–786.

253. Дмитрієва О. І. Стан державного регулювання транспортної інфраструктури та особливості забезпечення її ефективності. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія: Економічні науки*. 2019. № 6 (141). С. 18–27.

254. Аакер Д. Стратегическое рыночное управление. 7-е изд. / Пер. с англ. под ред. С. Г. Божук. СПб. : Питер, 2007. 496 с.

255. Акофф Р. Планирование будущего корпорации / Р. Акофф. Москва : Прогресс, 1985. 328 с.

256. Ансофф И. Новая корпоративная стратегия / пер. с англ. СПб. : Питер, 1999. 403 с.

257. Ансофф И. Стратегическое управление; науч. ред. и ав. предисл. Л. И. Евенко. Москва : Экономика, 1989. 519 с.

258. Виссема Х. Стратегический менеджмент и предпринимательство: возможности для будущего процветания / пер. с англ. М. : Изд-во «Финпресс», 2000. 272 с.

259. Грант Р. Современный стратегический анализ / - 9-е изд. Санкт-Петербург [и др.] : Питер, 2018. 672 с

260. Кинг. В., Клиланд Д. Стратегическое планирование и хозяйственная политика; перевод с англ. М. : Прогресс, 1982. 399 с.

261. Кэмпбел Д., Стоунхаус Дж., Хьюстон Б. Стратегический менеджмент. М. : ООО «Издательство С83 Проспект», 2003. 336 с
262. Портер М. Конкуренция : учеб. пособие / пер. с англ. М. : Издательский дом «Вильямс», 2000. 495 с.
263. Портер. М. Стратегия конкуренции / пер с англ. А. Олейник, Р. Скильский. М. : Основы, 1998. 390 с.
264. Минцберг Г., Альстрэнд Б., Лэмпел Дж. Школы стратегий. Стратегическое сафари: экскурсия по джунглям стратегий менеджмента / под общ. ред. Ю. Каптуревского. СПб. : Питер. , 2002. 330 с.
265. Mescon M.H., Albert M., Khedouri F. Management: individual and organization effectiveness. Cambridge : Harper and row, 1981. 464 p.
266. Минцберг. Г., Куинн Дж., С. Гошал Стратегический процесс. Концепции. Проблемы. Решения: учебн. пособие. СПб. : Питер, 2001. 684 с.
267. Teece D. J., Pisano G., Shuen A. Dynamic Capabilities and Strategic Management. *Strategic Management Journal*. № 18. P. 509–533.
268. Томсон А. А., Стрикленд А. Д. Стратегический менеджмент: искусство разработки и реализации стратегии / пер. с англ. под ред. Л. Г. Зайцева, Соколовой М. И. М. : Банки и биржи, ЮНИТИ, 1998. 576 с.
269. Hamel G., Prahalad C. K., Thomas H., O'Neal D. Strategic Flexibility: Managing in a Turbulent Environment. Chichester : John Wiley and Sons, 1998. 400 p.
270. Дикань В. Л., Зубенко В. О., Маковоз О. В., Токмакова І. В., Шраменко О. В. Стратегічне управління : навч. посібник. К. : «Центр учбової літератури», 2013. 272 с.
271. Дикань О. В., Смаль О. В. Стратегічний менеджмент та його використання в практиці формування і досягнення цілей розвитку залізничного транспорту. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2017. Вип. 59. С. 230–235.
272. Корінь М. В. Розвиток інфраструктури залізничного транспорту в умовах транскордонного співробітництва : монографія. Х. : УкрДУЗТ, 2019. 401 с.

273. Криворучко О. М., Водолажська Т. О. Методичні положення розробки стратегій за типами та цілями кадрової політики. *Економіка транспортного комплексу*. 2016. Вип. 27. С. 29–41.

274. Овчиннікова В. О. Стратегічне управління розвитком залізничного транспорту України : монографія. Х. : УкрДУЗТ, 2017. 427 с.

275. Овчиннікова В. О., Українська Л. О., Гонтар Н. О., Мірошніков П. В. Проблеми та пріоритети розвитку залізничного транспорту України. *Вісник економіки транспорту та промисловості*. 2019. № 67. С. 155–163.

276. Шинкаренко В. Г., Левченко О. П. Формирование стратегии развития автотранспортного предприятия : монография. Харьков : ХНАДУ, 2009. 166 с.

277. Яновська В. П., Гарматюк Н. В. Сучасні стратегії розвитку залізничного транспорту України. *Збірник наукових праць ДУІТ. Сер. : Економіка і управління*. 2018. Вип. 2 (42). С. 114–123.

278. Вишневикий А. С. Общая теория стратегирования: от парадигмы к практике использования : монография / НАН Украины, Ин-т экономики пром.-сти. Киев, 2018. 168 с.

279. Кіндрацька Г. І. Стратегічний менеджмент : навч. посібник. Львів : Львівська політехніка, 2010. 407 с.

280. Шершньова З.Є., Оборська С. В. Стратегічне управління : навч. посібник. К. : КНЕУ, 1999. 384 с.

281. Государственное стратегическое управление : монография / под. общ. ред. Ю. В. Кузнецов. СПб. : Питер, 2014. 205 с.

282. Кузнецова С., Маркова В. Стратегический менеджмент. Понятия, концепции, инструменты принятия решений. М. : Инфра-М, 2014. 320 с.

283. Бардовский В. П., Плахова Л. В., Соколова Н. Н. Актуальные вопросы формирования системы государственного стратегического управления. *Фундаментальные исследования*. 2016. № 8–2. С. 306–309.

284. Горбулін В. П., Качинський А. Б. Стратегічне планування: вирішення проблем національної безпеки : монографія. К. : НІСД, 2010. 288 с.

285. Шаров Ю. П. Стратегічне планування та реалізація політики на центральному, регіональному та місцевому рівнях : навч. посібник. К. : Центр навчальної літератури, 2004. 56 с.

286. Стадник В. В., Йохна М. А. Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства: навч. посібник. Хмельницький : ХНУ, 2011. 327 с.

287. Федулова Л.І. Інноваційна економіка : підручник. К.: Либідь, 2006. 480 с.

288. Гальчинський А., Геєць В., Семиноженко В. Інноваційна стратегія українських реформ. К. : Знання України, 2002. 336 с.

289. Ілляшенко С. М. Управління інноваційним розвитком: проблеми концепції, методи : навч. посібник. С.: ВТД «Університетська книга», 2003. 278 с.

290. Макаров В. Л., Варшавский А. Е. Инновационный менеджмент в России: вопросы стратегического управления и научно-технической безопасности. М. : Наука, 2004. 880 с.

291. Запровадження стратегічного планування в Україні : зб. документів і матеріалів / укл. В. Тертичка. К. : Центр досліджень адміністративної реформи НАДУ, 2004. 401 с.

292. Бузулукина Е. М., Шаповалов А. А. Выбор и обоснование инновационной стратегии. *Белгородский экономический вестник*. 2011. № 1. С. 30–36.

293. Никифорова Л. Е. Методологический подход к разработке и оценке инновационной стратегии организации. *Вестник Томского государственного университета*. 2010. №. 341. С. 162-166.

294. Василенко В. О., Шматько В. Г. Інноваційний менеджмент. К. : ЦУЛ, Фенікс, 2003. 440 с.

295. Марьяненко В. П. Антиципирование инновации как важнейшее условие формирования проактивных инновативных стратегий. *Вестник Томского государственного университета*. 2008. № 6 (62). С.123–128.

296. Мудрова С. В. Инновационная деятельность – стратегия развития предприятий .*Вестник Академии. Вопросы предпринимательства и экономики*. 2011. № 4. С. 45–48.

297. Трещевский Ю. И., Эйтингон В. Н., Трещевский Д. Ю. Управление инновационным развитием социально-экономических систем : методологические аспекты. *Вестник Воронежского государственного университета. Серия: Экономика и управление*. 2012. № 2. С. 149–154.

298. Зибрева Е. М., Гарифуллин Р. Ф. Классификация стратегий инновационного развития промышленного предприятия. *Вестник Алтайской академии экономики и права*. 2012. № 1. С. 22–24.

299. Зянько В. В., Зянько В. В. Механізм формування інноваційної стратегії підприємства. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2010. Вип. 6. Т. 1. С. 24–30.

300. Краснокутська Н. В. Інноваційний менеджмент : навч. посібник. К. : КНЕУ, 2003. 504 с.

301. Родионова Е. В. Инновационные стратеги предприятий. *Наука и экономика*. 2011. № 3 (7). С. 36–38.

302. Санто Б. Сила инновационного саморазвития. *Инновации*. 2004. № 2. С. 5–15.

303. Фатхутдинов Р. А. Инновационный менеджмент: учебник для вузов. 6-е изд. СПб. : Питер, 2011. 448 с.

304. Юринець З. В. Формування інноваційних стратегій: теорія, методологія, практика. Львів : СПОЛОМ, 2016. 412 с.

305. Dodgson M., Gann D., Salter A. The Management of Technological Innovation: Strategy and Practice ; 2nd ed. Oxford University Press, 2008. 408 p.

306. Радинський С. Класифікація інноваційних стратегій підприємства. *Соціально-економічні проблеми і держава*. 2013. Вип. 2 (9). С. 277–285.

307. Федулова І. В. Класифікація інноваційних стратегій. *Теорії мікро- та макроекономіки: зб. наук. пр. Акад. муніцип. госп.* 2010. № 35. С. 122–130.

308. Основы инновационного менеджмента. Теория и практика: учебник / под ред. А. К. Казанцева, Л. Э. Миндели. М. : Экономика, 2006. 518 с.

309. Юданов А. Ю. Конкуренция: теория и практика : учебно-методическое пособие. М. : ГНОМ-ПРЕСС, 1998. 356 с.

310. Твисс Б. Управление научно-техническими нововведениями / сокр. пер. с англ.; науч. ред. К.Ф. Пузыря. М. : Экономика, 1989. 271 с.
311. Санто Б. Инновация как средство экономического развития / пер. с венг.; под общ. ред. и вступ. ст. Б.В. Сазонова. М. : Прогресс, 1990. 295 с.
312. Белов С. А. Классификация и критерии выбора инновационной стратегии высокотехнологичной промышленности. *Экономические науки*. 2016. № 134. С. 88–91.
313. Музаев И. Р. Формирование типологии инновационных стратегий. *Вестник Северо-Кавказского университета*. 2015. № 1 (46). С. 140–147.
314. Порецкова К. В. Классификация инновационных стратегий промышленных предприятий. *Современные проблемы науки и образования*. 2013. № 2. С. 380.
315. Fridmen K. The Economics of industrial innovation; 2nd edn. Frances Pinter, London, 1982. P. 38.
316. Чубай В. М. Суть і види інноваційних стратегій машинобудівних підприємств. *Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму*. Т.2. 2010. № 1 (3). С. 347–356.
317. Кірдіна О.Г. Методологічні аспекти інвестиційно-інноваційного розвитку залізничного комплексу України : монографія. Х.: УкрДАЗТ, 2011. 312 с.
318. Дынкин А.А. Инновационные перспективы США, ЕС, Японии (технологические приоритеты и методология их формирования). М. : ИМЭМО, 2004. 108 с.
319. Дмитрієва (Стогул) О. І., Щєбликіна К. А. Формування фінансової стратегії на пасажирських автобусних станціях (ПАС). *Економіка транспортного комплексу*. 2012. Вип. 20. С. 141–149. (*Особистий внесок: запропоновано типізацію стратегій інноваційного розвитку транспортної інфраструктури*).
320. Бідюк П. І., Коршевнюк Л. О. Проектування комп'ютерних інформаційних систем підтримки прийняття рішень : навч. посібник. Київ : ННК «ІПСА» НТУУ «КРІ», 2010. 340 с.

321. Система підтримки рішень. *Вікіпедія: веб-сайт*. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki> (дата звернення: 10.06.2019).
322. Turban E. Decision support and expert systems: management support systems. Englewood Cliffs. N.J. : Prentice Hall, 1995. 183 p.
323. Макаров И. М., Виноградская Т. М., Рубчинский А.А., Соколов В.Б. Теория выбора и принятия решений : учеб. пособие. М. : Наука, 1982. 328 с.
324. Ситник В.Ф. Системи підтримки прийняття рішень : навч. посібник. К. : КНЕУ, 2009. 614 с.
325. Пушкар О. І., Гіковатий В. М., Євсєєв О. С., Потрашкова Л. В. Системи підтримки прийняття рішень : навч. посібник. Харків : Інжек, 2006. 304 с.
326. Power D. J. A Brief History of Decision Support Systems. DSSResources.COM: World Wide Web. URL: <http://DSSResources.COM/history/dsshistory.html> (last accessed: 17.12.2019)
327. Братушка С. М., Новак С. М., Хайлук С. О. Системи підтримки прийняття рішень : навч. посібник. Суми : ДВНЗ –УАБС НБУ||, 2010. 265 с.
328. Дмитрієва (Стогул) О. І., Щєбликіна К. А. Формування системи управління ефективністю роботи пасажирських автобусних станцій (ПАС). *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2013. Вип. 2 (5). С. 84–90. (Особистий внесок: розроблено положення щодо підвищення якості прийняття рішень у процесі формування і реалізації інноваційних стратегій).
329. Dmytriieva O. I. Innovative strategy of developing transport infrastructure of Ukraine. *Scientific achievements of modern society: abstracts of VIII International scientific and practical conference (April 1–3, 2020, Liverpool)*. Liverpool, United Kingdom : Cognum Publishing House, 2020. P. 27–32.
330. Тізеш П. П., Бейреш А. Е., Братків К. Я. Цілепокладання в контексті процесного та функціонального підходів. *Розвиток методів управління та господарювання на транспорті*. 2019. № 3 (68). С. 56–67.
331. Егорова Ю. А. Роль целеполагания в системе управления. *Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований*. 2010. № 9. С. 91–92.

332. Самофалова Т. О. Роль цілепокладання в методології державного управління національним багатством. Теорія та практика державного управління. Вип. 4 (51). URL: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/tpdu/2015-4/doc/1/05.pdf> (дата звернення: 10.11.2019).

333. Стратегическое целеполагание в ситуационных центрах развития / под ред. В. Е. Лепского, А. Н. Райкова. М.: Когито-Центр, 2018. 320 с.

334. Вдовенкова Т. Ю. Система субъектов целеполагания в разработке стратегии развития региона. *Вестник Владимирского государственного университета*. 2007. № 18. URL: <http://journal.vlsu.ru/index.php?id=892>. (дата обращения 17.11.2019).

335. Лапыгин Ю. Н., Илларионов А. Е., Лачинина Т. А. Разработка и реализация стратегии муниципалитета. Владимир: Владимирская книжная типография, 2005. 336 с.

336. Dmytriieva O., Lutsenko I., Mykhailenko O., Rudkovskiy O., Mospan V., Kukhareno D., Kolomits H., Kuzmenko A. Development of a method for structural optimization of a neural network based on the criterion of resource utilization efficiency. *Східно-Європейський журнал передових технологій*. 2019. № 2/4 (98). С. 57–73. (*Особистий внесок: запропоновано підхід до проектування цілей стратегії інноваційного розвитку транспортної інфраструктури*).

337. Дмитрієва (Стогул) О. І. Сутність поняття «економічний механізм розвитку підприємства». *Економіка транспортного комплексу*. 2013. Вип. 21. С. 41–53.

338. Мачерет Д. А., Кудрявцева А. В. Экономическая методология управления инновационно-ориентированным развитием железнодорожного транспорта. *Вестник ВНИИЖТ*. 2017. Т. 76. №4. С. 221–230.

339. Райзберг Б. Целенаправленность как фактор эффективности государственного регулирования. *Экономист*. 2010. № 4. С. 83–90.

340. Ященко Ю. Г., Неизвестный С. И. Особенности целеполагания проектной деятельности на разных уровнях зрелости бизнеса. *Управління розвитком складних систем*. 2011. Вип. 8. С. 75–84.

341. Черчмен У., Акоф Р., Арноф Л. Введение в исследование операций / пер. с англ. В. Я. Алтаева, Ю. А. Крутикова, А. И. Теймана; под ред. А. Я. Лернера. М. : Наука, 1968. 488 с.

342. Каплан Р. С., Нортон Д. П. Сбалансированная система показателей. От стратегии к действию - 2-е изд., испр. и доп. / пер. с англ. М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2006. 320 с.

343. Крюков С. В. Форсайт: от прогноза к формированию будущего. *Пространство экономики*. 2010. № 3-2. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/forsayt-ot-prognoza-k-formirovaniyu-buduschego> (дата обращения: 27.12.2019).

344. Калюжнова Н. Я., Верхотурова Е. В. Форсайт-технология как инструмент прогнозирования инновационного развития регионов. *Фундаментальные исследования*. 2013. № 6. С. 62–73.

345. Фесюн А. А. Форсайт как технология реализации стратегии развития nanoиндустрии. *Вестник Воронежского государственного университета. Серия «Экономика и управление»*. 2016. № 1. С. 144–152.

346. Ємельяненко Л. М. Форсайт-методологія стратегічного управління інноваційним розвитком суспільства. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені В. Даля*. 2008. № 10 (128). URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/VSU/2008_10_2/emeljanenko.pdf. (дата звернення 17.12.2019).

347. Федулова Л. І. Форсайт: сучасна методологія технологічного прогнозування. *Економіка і прогнозування*. 2008. № 3. С. 106–120.

348. Кизим М. О., Матюшенко І. Ю., Шостак І. В., Данова М. О. Перспективи форсайт-прогнозування пріоритетних напрямів розвитку нанотехнологій і наноматеріалів у країнах світу і Україні : монографія. Х. : ВД «ІНЖЕК», 2015. 272 с.

349. Кірнос І. О. Форсайт як інструмент державного стратегічного планування. *Інноваційна економіка*. 2013. № 6 (44). С. 31–37.

350. Ланских А. Н. Оценка зарубежного опыта применения методологии Форсайт. *Бизнес в законе*. 2011. № 5. С. 231–233.

351. Моргунов Е. В. Метод «Форсайт» и его роль в управлении технологическим развитием страны. «Проблемы развития рыночной экономики»: коллективная монография / под ред. член.-корр. РАН В.А. Цветкова. М.: ЦЭМИ РАН, 2011. С. 97–113.

352. Кравець Р. А. Іноземний та вітчизняний досвід застосування форсайт-досліджень як засобу інноваційного розвитку фінансово-економічних систем. *Актуальні проблеми економіки*. 2015. № 3. С. 50–61.

353. Рибінцев В. О., Клопов І. О. Форсайт як технологія реалізації стратегії розвитку економіки. *Інтелект XXI*. 2017. № 3. С. 87–94.

354. Калініченко Л. Л. Промислово-фінансова інтеграція в інвестиційному забезпеченні розвитку міжнародних транспортних коридорів в Україні. *Коммунальное хозяйство городов. Сер. Економічні науки*. 2008. № 80. С. 220–225.

355. Зайцева І. Ю. Фінансово-правові аспекти процесу інтеграції України до Транс-Європейської транспортної мережі ТЕН-Т. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2014. № 46. С. 223–228.

356. Волинець Л. М. Вплив політичних рішень на міжнародні перевезення України. *Вісник Національного транспортного університету. Серія «Економічні науки»*. 2015. Вип. 3 (33). С. 70–74.

357. Киселев В. В. Транзитный потенциал Украины: проблемы и перспективы. *Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. Сер.: Економіка*. 2009. № 851. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/vkhnu/Ekon/851/09kv_vupr.pdf (дата обращения: 11.10.2019).

358. Межправительственная Комиссия (МПК) ТРАСЕКА: веб-сайт. URL: <http://www.traceca-org.org/ru/traseka> (дата обращения: 11.10.2019).

359. Міжнародний транспортний форум: веб-сайт. URL: <http://www.itfoecd.org/road> (дата звернення: 11.10.2019).

360. Про комплексну програму утвердження України як транзитної держави у 2010–2020 роках : Закон України. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 35. С. 166.

361. Собкевич О. В., Михайличенко К. М., Ємельянова О. Ю. Механізми ефективного використання та розвитку потенціалу транспортно-дорожнього комплексу України. К.: НІСД, 2014. 60 с.

362. Ткаченко Н. Ю. Концептуальні основи совершенствования стратегії розвитку транзитного потенціала України. *Культура народів Причорномор'я*. 2008. № 143. URL: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/knp/143/knp143_59-64.pdf (дата звернення: 12.11.2019).

363. Логутова Т. Г., Полторацький М. М. Сучасний стан транспортної інфраструктури України. *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності*. 2015. Вип. 2 (12). Т. 2. С. 8–14.

364. Мохова Ю. Л. Значення транспортної галузі в системі національної економіки України. *Менеджер*. 2015. № 1 (69). С. 88–96.

365. Панасенко Н. Л., Іваник В. Б. Комплексна оцінка транспортної системи та її підсистем в Україні. *Економічний простір*. 2014. № 84. С. 89–97.

366. Індекс ефективності логістики. [Митна енциклопедія](#): у 2 т. [І. Г. Бережнюк](#) та ін. Хмельницький: ПП Мельник А.А., 2013. Т. 1. 472 с.

367. LPI. *Світовий Банк: веб-сайт*. URL: <https://lpi.worldbank.org/international/global> (дата звернення: 21.11.2019).

368. Дмитрієва О. І. Мультиmodalні перевезення як ключовий аспект розвитку транспортного потенціалу України. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. Серія: Економічні науки. 2020. № 5 (37). Т.2. С. 86–93.

369. Дмитрієва О. І. Програмні засади інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України. *Стан та тенденції розвитку економіки, обліку, фінансів і права* : тези доповідей Міжнар. наук.–практ. конф. (9 липня 2020 р., м. Полтава): у 2 ч. Полтава: ЦФЕНД, 2020. Ч. 1. С. 12–14.

370. Chavhan S., Venkataram P. Commuters' traffic pattern and prediction analysis in a metropolitan area. *Journal on Vehicle Routing Algorithms*. 2018. Vol. 1, Issue 1. P. 33–46.

371. Graham D. J. Agglomeration, productivity and transport investment. *Journal of Transport Economics and Policy*. 2007. Vol. 41, Issue 3. P. 317–343.

372. Graham D., Gibbons S., Martin R. Transport investment and the distance decay of agglomeration benefits. URL: https://www.researchgate.net/publication/228793866_Transport_investment_and_the_distance_decay_of_agglomeration_benefits (last accessed: 12.11.2019).

373. Melo P. C., Graham D. J. & Brage-Ardao R. The productivity of transport infrastructure investment: a meta-analysis of empirical evidence. *Regional Science and Urban Economics*. 2013. Vol. 43, Issue 5. P. 695–706.

374. Melo P. C., Graham D. J., Levinson D. & Aarabi S. Agglomeration, accessibility and productivity: evidence for large metropolitan areas in the US. URL: https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/00420980_15624850 (last accessed: 12.11.2019).

375. Hensher D. A., Truong T. P., Mulley C. & Ellison R. Assessing the wider economy impacts of transport infrastructure investment with an illustrative application to the North-West Rail Link project in Sydney, Australia. *Journal of Transport Geography*. 2012. Issue 24. P. 292–305.

376. Baier S., Bergstrand J. The growth of world trade: tariffs, transport costs and income similarity. *Journal of International Economics*. 2001. Vol. 53, Issue 1. P. 1–27.

377. Jiang X., Zhang L., Xiong C. & Wang R. Transportation and regional economic development: analysis of spatial spillovers in China provincial regions. *Networks and Spatial Economics*. 2016. Issue 16 (3). P. 769–790.

378. Hong J. Transport and the location of foreign logistics firms: the Chinese experience. *Transportation Research. Part A: Policy and Practice*. 2007. Vol 41 (6). P. 597–609.

379. Banister D. Transport and economic development: reviewing the evidence. *Transport Reviews*. 2012. Vol. 32. Issue 1. P. 1–2.

380. Deng T. Impacts of transport infrastructure on productivity and economic growth: recent advances and research challenges. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/01441647.2013.851745> (last accessed: 13.11.2019).

381. Арбузов К. Ю. Методические подходы к оценке потерь народного хозяйства из-за недостаточного развития транспортной инфраструктуры. *Вестник*

государственного университета морского и речного флота им. адмирала С.О. Макарова. 2013. № 1 (17). С. 129–137.

382. Гимади И. Э., Добродей В. В., Матушкина Н. А. Моделирование развития транспортного комплекса региона. *Экономика региона*. 2005. № 3. С. 50–63.

383. Ефимова Е. Г. Роль транспорта в экономическом развитии региона: международный аспект. *Вестник Санкт-Петербургского университета. Экономика*. 2009. № 1. С. 77–85.

384. Hong J., Chu Z. & Wang Q. Transport infrastructure and regional economic growth: evidence from China. *Transportation*. 2011. Vol. 38, Issue 5. P. 737–752.

385. Beyzatlar M., Karacal M. & Yetkiner H. Granger-causality between transportation and GDP: a panel data approach. URL: https://www.researchgate.net/publication/261106480_Granger-causality_between_transportation_and_GDP_A_panel_data_approach (last accessed: 14.11.2019).

386. Banerjee A., Duflo E. & Qian N. On the road: access to transportation infrastructure and economic growth in China. URL: <https://economics.mit.edu/files/16599> (last accessed: 14.11.2019).

387. Zhang X. Transport infrastructure, spatial spillover and economic growth: evidence from China. *Front. Econ. China*. 2008. Vol. 3 (4). P. 585–597.

388. Deng T., Shao S., Yang L. & Zhang X. Has the transport-led economic growth effect reached a peak in China? A panel threshold regression approach, available at: <https://ideas.repec.org/a/kap/transp/v41y2014i3p567-587html> (last accessed: 14.11.2019).

389. Paulley N., Balcombe R., Mackett R., Titheridge H., Preston J., Wardman M., Shires J. & White P. The demand for public transport: the effects of fares, quality of service, income and car ownership. *Transport Policy*. 2006. Issue 13(4). P. 295–306.

390. Yu N., De Jong M., Storm S. & Mi J. Transport infrastructure, spatial clusters and regional economic growth in China. *Transport Reviews*. 2012. Vol. 32(1). P. 3–28.

391. Bose N. & Haque M.E. Causality between public investment in transport and communication and economic growth. URL: https://www.researchgate.net/publication/227450339_Causality_Between_Public_Investment_in_Transport_and_Communication_and_Economic_Growth (last accessed: 14.11.2019).

392. Клиновий Д. В., Пепа Т. В. Розміщення продуктивних сил та регіональна економіка України; за ред. Л.Г. Чернюк. К. : Центр навчальної літератури, 2006. 728 с.

393. Козакевич Д. М. Производственно-транспортные модели в перспективном отраслевом планировании. М. : Экономика, 2013. 295 с.

394. Поповкин В. А. Регионально-целостный подход в экономике. К. : Наукова думка, 2003. 218 с.

395. Пащенко Ю. Є., Давиденко А. М., Чернюк Л. Г. Перспективи розвитку транспортного комплексу. К. : Либідь, 2008. 269 с.

396. Сич Є. М., Ільчук В. П. Інноваційно-інвестиційні комплекси транспортної галузі: методологія формування та розвитку : монографія. К. : Логос, 2006. 264 с.

397. Елисеев С. Ю., Котляренко А. Ф., Куренков П. В. Концептуальные основы логистического управления внешнеторговыми перевозками. *Бюллетень транспортной информации*. 2014. № 3. С. 11–16.

398. Єдін О., Цвєтов Ю., Соколов Л. Транспортна політика в Україні. *Економіка України*. 2000. № 1. С. 24–34.

399. Пащенко Ю., Давиденко А. Розвиток міжнародного транспортного сполучення України. *Економіка України*. 2009. № 5. С. 47–55.

400. Прейгер Д., Собкевич О., Ємельянова О. Щодо реалізації та розвитку транзитного потенціалу України: аналітична записка. URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/818> (дата звернення: 10.12.2019).

401. Сич Є. М., Ільчук В. П. Інноваційно-інвестиційний розвиток залізничного транспорту. К. : Логос, 2011. 256 с.

402. Жовтяк Г. А. Оцінювання просторової асиметрії розміщення продуктивних сил в економіці регіону. *Ефективна економіка*. 2015. № 9.

URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4300> (дата звернення: 17.11.2019).

403. Пілько А. Д., Гарда Т. П. Моделі оцінювання та аналізу асиметрії регіонального розвитку. *Економіка розвитку*. 2018. № 2 (86). С. 24–35.

404. Майстер А. А. Кластерний підхід до дослідження сільськогосподарської освоєності території (на прикладі Волинської області)]. *Геополітика*. 2016. № 11. С. 647–651.

405. Дмитрієва О. І. Просторова нерівність та галузево–регіональна асиметрія інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія: Економіка і менеджмент*. 2019. Вип. 3 (81). С. 51–58.

406. Дабиев Д. Ф., Дабиева У. М. Оценка транспортной инфраструктуры макрорегионов России. *Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований*. 2015. № 11. С. 283–284.

407. Современные геоинформационные технологии. *ArcREVIEW*. 2003. № 1. 96 с.

408. Дмитрієва О. І. Інтегральне оцінювання просторової нерівності транспортної інфраструктури регіонів України. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія Економічні науки*. 2020. № 1 (143). С. 12–21.

409. Dmytriieva O. I. Peculiarities of assessing performance of transport infrastructure enterprise. *Modern approaches to the introduction of science into practice: abstracts of X International scientific and practical conference (March 30–31, 2020, San Francisco)*. San Francisco, USA : Published by Primedia eLaunch, 2020. P. 229–231.

410. Овчиннікова В. О. Особливості державного регулювання розвитку залізничного транспорту в Україні. *Економіка і суспільство*. 2017. № 12. С. 139–135.

411. Потеев А. Т., Потеева М. А. Проблемы и перспективы посткризисного развития транспортной системы Украины. *Ученые записки Таврического*

національного університета імені В.І. Вернадського. Серія: «Економіка и управление». 2010. Том. 23 (62). № 1. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/UZTNU/zapiski/econ/2010_1/Potei_v.html (дата обращения: 29.11.2019).

412. Обстеження інноваційної діяльності в економіці України за період 2014–2016 рр. *Державна служба статистики України: веб-сайт*. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publnauka_u.htm (дата звернення: 30.11.2019).

413. Шинкаренко В. Г., Волинець Л. М. Підвищення привабливості України як транзитної держави в межах співробітництва ТРАСЕКА. *Економіка транспортного комплексу*. 2018. Вип. 31. С. 63–79.

414. Зоріна О. І. Соціально-економічні фактори формування стійкого розвитку залізничного транспорту. *Вісник Одеського національного університету. Серія : Економіка*. 2013. Т. 18. Вип. 4(2). С. 11–14.

415. Дейнека О. Г., Позднякова Л. О. Теоретико-методологічні основи державного управління ринком пасажирських перевезень. *Право та державне управління*. 2019. №1 (34). С.93–99.

416. Дмитрієва О. І. Критичний аналіз дестимуляторів інноваційного розвитку транспортної інфраструктури України. *Сорок восьмі економіко-правові дискусії: матеріали Міжнар. наук.–практ. інтернет-конф. (24 червня 2020 р., м. Львів)*. Львів, 2020. С. 4–7.

417. Смородинская Н. В. Сетевые инновационные экосистемы и их роль в динамизации экономического роста. *Инновации*. 2014. № 7(189). С. 27–33

418. Корінь М. В. Забезпечення інноваційного розвитку залізничного транспорту на основі формування промислово-логістичної системи: автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.03 / Укр. держ. унів-т. залізничного транспорту. Х., 2013. 21 с.

419. Токмакова І. В. Забезпечення гармонійного розвитку залізничного транспорту України : монографія. Х. : УкрДУЗТ, 2015. 403 с.

420. Каличева Н. Є. Теоретико-методологічні засади забезпечення

конкурентоспроможності підприємств залізничного транспорту в умовах трансформації бізнес-середовища: автореф. дис. ... докт. екон. наук : 08.00.03 / Укр. держ. унів-т. залізничного транспорту. Х., 2019. 43 с.

421. Дикань О. В. Теоретико-методологічні аспекти забезпечення конкурентоспроможності промислових підприємств залізничного транспорту: автореф. докт. екон. наук: 08.00.04 / Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна. Дніпро, 2016. 41 с.

422. Яновська В. П. Інтенсивність цифровізації економіки України. *Економіка України*. 2020. № 9. С. 5–20.

423. Яновська В. П., Дідович О. С. Підвищення ефективності бізнес-процесів в системі пасажирських залізничних перевезень. *Збірник наукових праць ДЕУТУ. Сер.: Економіка і управління*. 2017. Вип. 40. С. 114–123.

424. Моazed А., Джонсон Н. Платформа. Практическое применение революционной бизнес-модели, М. : Альпина Паблишер, 2019.

425. Пикулева О. А. Цифровизация: основные термины. *Электронный справочник: веб-сайт*. URL: <https://freedocs.xyz/docx-461882302> (дата обращения: 01.12.2019).

426. Фонд развития Цифровой Экономики «Цифровые Платформы». *Фабрика цифровых платформ: веб-сайт*. URL: <http://fidp.ru/> (дата обращения: 01.12.2019).

427. Месропян В. Цифровые платформы – новая рыночная власть. *Econ.msu.ru: веб-сайт*. URL: <https://www.econ.msu.ru/sys/raw.php?o =46781&p =attachment> (дата обращения: 01.12.2019).

428. Степнов И. М., Ковальчук Ю. А. Платформенный капитализм как источник формирования сверхприбыли цифровыми рантье. *Вестник МГИМО-Университета*. 2018. 4 (61). С. 107–124.

429. Кешелава А. В., Хае И. Л. Предмет цифровой экономики и роль цифровых инструментов. *АНО «Центр междисциплинарных исследований им. С. П. Курдюмова «Сретенский клуб»»: веб-сайт*. URL: <http://spkurdyumov.ru/digitaleconomy/predmet-cifrovoj-ekonomiki-i-rol-cifrovyyh-instrumentov/> (дата

обращения: 01.12.2019).

430. Spagnoletti P., Resca A., & Lee G. A design theory for digital platforms supporting online communities: a multiple case study. *Journal of Information Technology*. 2015. № 30 (4). P. 364–380.

431. Стырин Е. М., Дмитриева Н. Е., Синятуллина Л. Х Государственные цифровые платформы: от концепта к реализации. *Вопросы государственного и муниципального управления*. 2019. № 4. С. 31–60.

432. Каргін Б. Б. Впровадження інноваційних інформаційних технологій у діяльність промислових підприємств: дис. канд. екон. наук : 08.00.04 / ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет». Маріуполь, 2019. 242 с.

433. Грибанов Ю. И. Цифровая трансформация социально-экономических систем на основе развития института сервисной интеграции : дисс. докт. экон. наук : 08.00.05 / Санкт-Петербургский государственный экономический университет. Санкт-Петербург, 2019. 355 с.

434. Dmytriieva O. I. National innovative HUB as a system of state regulation of innovative development of transport infrastructure. *Менеджмент*. 2020. № 1 (31). С. 38–48.

435. Бочарников В.П. Fuzzy-технология: Математические основы. Практика моделирования в экономике. Санкт-Петербург : «Наука» РАН, 2001. 328 с.

436. Бочарников В. П., Свешников С. В. Fuzzy-технология: Основы моделирования и решения экспертно-аналитических задач. К. : Ника-Эльга, 2003. 293 с.

437. Бочарников В. П. Fuzzy-технология: Модальность и принятие решения в маркетинговых коммуникациях. К. : Ника-Эльга, 2002. 221 с.

438. Туккель И. Л., Сурина А. В., Культин Н. Б. Управление инновационными проектами: учебник. СПб. : БХВ Петербург, 2011. 416 с.

439. Данілов О. Методологічний підхід до економіко-математичного моделювання податкової політики. *Науковий вісник Українського фінансово-економічного інституту*. 1999. № 3 (6). С. 21.

440. Крючкова І. В. Відтворювальні макроструктурні процеси:

започаткування гармонізації та прогноз на 2002 рік. *Економіка і прогнозування*. 2001. № 3. С. 14–27.

441. Легейда Н. , Сологуб Д. Моделивання надходжень від податку на додану вартість (ПДВ) у країнах з перехідною економікою: На прикладі України. *Інститут економічних досліджень та політичних консультацій*.

№ 22. URL: [http:// www.ier.kiev.ua](http://www.ier.kiev.ua) (дата звернення: 05.12.2019).

442. Ніколаєв В. Прогнозування податкових надходжень в перехідній економіці: проблеми методології і організації : монографія. К. : «МП Леся», 2006. 320 с.

443. Дмитрієва О. І. Оцінювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія: Економічні науки*. 2019. № 5 (139). С. 8–20.

444. Дмитрієва О. І. Моделивання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія: Економіка і менеджмент*. 2019. Вип. 4 (82). С.22–29.

445. Вермієнко Т. Г. Розвиток інноваційної інфраструктури в Україні. *Руснаука: веб-сайт*. URL: http://www.rusnauka.com/11_EISN_2008/Economics/30551.doc.htm (дата звернення: 05.12.2019).

446. Князевич А. О., Крайчук О. В. Механізми управління інноваційним розвитком : монографія. Рівне : РДГУ, 2011. 133 с.

447. Лентьєв В. Е., Бочаров В.В., Раадковская Н. П. Інвестиції : підручник. М. : Юрайт, 2018. 455 с.

448. Идрисов А. Б. Планирование и анализ эффективности инвестиций. М. : Про-Инвест-ИТ, 1995. 57 с.

449. Никонова И. А. Финансирование бизнеса. М. : Альпина, 2003. 196 с.

450. Шарп У. Инвестиции: пер. с англ. / У. Шарп, Г. Александер, Дж. Бэйли. М. : ИНФРА, 2007. 1027 с.

451. Черваньов Д. М. Менеджмент інвестиційної діяльності підприємств. К.: Знання – Прес, 2003. 622 с.

452. Царев В. В. Оценка экономической эффективности инвестиций. СПб. : Питер, 2004. 464 с.
453. Бланк И. А. Инвестиционный менеджмент. К. : Эльга-Н, Ника – Центр, 2001. 448 с.
454. Пересада А.А. Основы инвестиционной деятельности. К. : «Изд-во Либра» ООО, 1996. 344 с.
455. Несветаев Ю. А. Экономическая оценка инвестиций. М. : МГИУ, 2003. 163 с.
456. Виленский П. Л., Лившиц В. Н., Смоляк С. А. Оценка эффективности инвестиционных проектов: теория и практика. М. : Дело, 2004. 888 с.
457. Охріменко А. Г. Фінансове забезпечення функціонування туристичної галузі України : монографія. К. : Кондор-Видавництво, 2013. 210 с.
458. Кулінська А. Особливості фінансового механізму державного управління суб'єктами невиробничої сфери (на прикладі туристичної галузі України). *Ефективність державного управління*. 2009. Вип. 18/19. С. 468–476.
459. Конащук В. Л., Лисенко Л. В. Джерела фінансування інноваційної діяльності промислових підприємств. *Вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2013. № 15. С. 1.
460. Дикань О. В., Гараєв М. В. Визначення пріоритетності інвестування оновлення тягового рухомого складу локомотивних депо. *Проблеми адаптації соціально-економічних систем до екзогенних змін* : монографія / за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. Л. Л. Калініченко. Харків. : ФОП Панов А. М., 2019. С. 246–258.
461. Літнева Н. А., Полянин А. В. Стратегия развития инвестиционной деятельности в условиях неопределенности. *Cyberleninka. веб-сайт*. URL: <https://cyberleninka.ru/article/v/strategiya-razvitiya-investitsionnoy-deyatelnosti-v-usloviyah-neopredelennosti>. (дата звернення: 05.08.2018).
462. Градова А. П. Экономическая стратегия фирмы? СПб, 2013. 118 с.
463. Уткин Э. А. Бизнес-план. Организация и планирование предпринимательской деятельности. М. : Ассоциация авторов и издателей

«Тандем». Издательство ЭКМОС, 2013. 218 с.

464. Глеков С. Л. Механизм принятия инвестиционных решений с учетом альтернативы «эффективность – надежность»: автореф. дисс. канд. экон. наук: 08.00.05. М., 2011. 26 с.

465. Дмитрієва О. І., Іванілов О. С. Методи оцінки економічної безпеки промислових підприємств. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2018. Вип. 2 (21). С. 66–83. (Особистий внесок: обґрунтовані інструменти забезпечення інноваційних змін в сфері транспорту під час дослідження рівня інноваційного розвитку об'єктів транспортної інфраструктури).

466. Дмитрієва О. І. Факторні та прогнозні оцінки інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. *Економіка. Фінанси. Право*. 2020. № 3/1. С. 16–23.

467. Dmytriiev I. A., Shevchenko I. Yu., Dmytriieva O. I., Maltseva V. V. Methodical tools for the forecasting the economic risks of the automotive enterprises in the conditions of the state stimulation of the internal demand for the automobiles. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2019. Вип. 2 (29). С. 279–286. (Особистий внесок: встановлена система оцінних показників реалізації інноваційного проєкту в розрізі дослідження ефективності його реалізації).

468. Гриньов А. В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління. Х. : ВД «ІНЖЕК», 2003. 308 с.

469. Інвестиційний менеджмент / Гриньова В. М., Коюда В. О., Лепейко Т. І., Коюда О. П. та ін. Х. : ВД «ІНЖЕК», 2005. 664 с.

470. Хобта В. М., Попова О. Ю., Мешков А. В. Активізація і підвищення ефективності інвестиційних процесів на підприємствах : монографія. Донецьк, 2005. 343 с.

471. Інвестиційна політика в Україні: досвід, проблеми, перспективи / Чумаченко М. Г., Аптекарь С. С., Білопольський М. Г. та ін.; відп. ред. М.Г. Чумаченко. Донецьк : ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2003. 292 с.

472. Крушвиц Л. Инвестиционные расчеты: пер. с нем. / под общ. ред. В.В. Ковалева, З.А. Сабова. СПб : Питер, 2001. 432 с.

473. Липсиц И. В., Коссов В. В. Инвестиционный проект: методы подготовки и анализа. М. : БЕК, 1996. 304 с.

474. Günter W. & Ulrich H. Investitions-analyse. München; Wien; Hauser, 1989. 319 p.

475. Дмитрієва О. І. Методичний підхід до оцінки ефективності функціонування підприємств транспортної інфраструктури. *Економіка транспортного комплексу*. 2020. Вип. 35. С. 122-142.

476. Дмитрієва (Стогул) О. І. Особливості розробки політики управління грошовими потоками на підприємствах. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: матеріали VIII Міжнар. наук.–практ. конф. (21 листопада 2014 р., м. Харків)*. Харків : ХНАДУ, 2014. С. 102–103.

477. Bain R. PPP construction risk: international evidence from the roads sector. *Robbain.com: web-site*. 2007. URL: <http://www.robbain.com/ETC%20Paper%20Bain%202007.pdf>. (last accessed: 01.12.2019).

478. Fishbein G. & Babbar S. Private financing of toll roads. Demand or revenue risk for transport projects. *Worldbank: web-site*. URL: http://www.worldbank.org/transport/roads/tr_docs/117.pdf. (last accessed: 01.12.2019).

479. Делмон Дж. Государственно-частное партнерство в инфраструктуре: практическое руководство для органов государственной власти. *Fa.ru: веб-сайт*. URL: http://www.fa.ru/org/chair/gchp/Documents/biblio/%D0%94%D0%B5%D0%BB%D0%BC%D0%BE%D0%BD%20public_private_partner.pdf (last accessed: 01.12.2019).

480. Quium A. Guidebook on public-private partnership in infrastructure. UNESCAP : Bangkok, 2011. 76 p.

481. Кучер Р. Державно-приватне партнерство як інноваційний інструмент розвитку прикордонних територій. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*. 2014. № 4. С. 256–262.

482. Солодаренко М. Розвиток державно-приватного партнерства: зарубіжний досвід. *Науковий вісник Ужгородського університету*. 2015. № 2.

С. 91–96.

483. Пащенко Ю. Державно-приватне партнерство у розвитку транспортної інфраструктури. *Молодий учений*. 2015. № 5. С. 54–56.

484. Лерніченко К. Впровадження державно-приватного партнерства у галузь міського річкового транспорту. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. № 11. С. 71–74.

485. Frye T. & Shleifer A. The invisible hand and the grabbing hand. *Nber.org: web-site*. URL: <http://papers.nber.org/papers/W5856.pdf> (last accessed: 01.12.2019).

486. Shleifer A. & Vishny R.W. The grabbing hand: government pathologies and their cures. *Ez2www.com: web-site*. URL: <http://ez2www.com/go.php3site=book&go=0674358872> (last accessed: 01.12.2019).

487. European Investment bank *Review of the European PPP Market in 2017*. 2018. 11 p.

488. European Investment bank *Review of the European PPP Market in 2018*. 2019. 12 p.

489. Про державно-приватне партнерство : Закон України. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 40. 524 с.

490. База даних про участь приватних партнерів в інфраструктурних проектах. *Світовий Банк : веб-сайт*. URL: http://ppi.worldbank.org/explore/ppi_exploreCountry.aspx?countryId=97. (дата звернення 21.12.2019).

491. Державно-приватне партнерство як механізм реалізації нової регіональної політики: можливості застосування та практичні аспекти підготовки і впровадження інвестиційних проектів: Звіт за підтримки програми U-LEAD з Європою, Європейського Союзу та його держав-членів Данії, Естонії, Німеччини, Польщі та Швеції. *Rdpa.regionet.org.ua: веб-сайт*. URL: http://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP_report_U-LEAD_30_10_2017.pdf. (дата звернення 21.12.2019).

492. Токмакова І. В., Хомотюк О. В., Новіков Р. О. Стратегічні орієнтири інноваційного розвитку залізничного транспорту. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2016. № 55. С. 73–79.

493. Токмакова І. В., Овчиннікова В. О., Корінь М. В. Стейкхолдерський підхід до реалізації проектів розвитку інфраструктури залізничного транспорту. *Ensuring national economic security in the context of geopolitical transformations: monograph* / under the general editorship of Doctor of Economics, Professor L.L. Kalinichenko / Higher School of Social and Economic. Przeworsk: WSSG, 2019. С. 134–148.

494. Бондар Н. М. Розвиток транспортної інфраструктури України на засадах державно-приватного партнерства : монографія. К. : НТУ, 2014. 336 с.

495. Моисеева И. В., Кочеткова С. А. Способы финансирования ГЧП-проектов: зарубежный опыт и возможности его использования в России. *Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований*. 2015. № 12–7. С. 1281–1286.

496. Хулукшинов, Д. Е. Источники финансирования инфраструктурных проектов на основе государственно-частного партнерства. *Молодой ученый*. 2016. № 10 (114). С. 927-929.

497. Уайт Е., Дезілець Б., Маслюківська О., Шевчук Ю. Посібник з публічно-приватних партнерств. Київ: USAID, 2009. 79 с.

498. Щодо розвитку державно-приватного партнерства як механізму активізації інвестиційної діяльності в Україні : аналітична записка. Національний інститут стратегічних досліджень : веб-сайт. URL: <http://old2.niss.gov.ua/articles/816/> (дата звернення 15.10.2019).

499. Вінницький Б., Лендзел М., Онищук Б., Сегварі П. Досвід та перспективи впровадження державно-приватних партнерств в Україні та за кордоном. Київ: К.І.С., 2008. 146 с.

500. Запатріна І.В. Публічно-приватне партнерство: потенціал для економік, що розвиваються. Lambert Academic Publishing – Saarbrucken, 2013. 197 с.

501. Вдовенко Ю.С. Приватно-державне партнерство в автодорожній сфері. Чернігів: Вид-во ЧДТ, 2009. 198 с.

502. Безбах Н.В., Брагінський В.В. Державно-приватне партнерство в реалізації проектів транспортної інфраструктури. *Економіка та держава*. 2011.

№ 8. С. 115–118.

503. Никифорок О. І., Гусев Ю. В., Чмирьова Л. Ю. Державно-приватне партнерство: інституціональне середовище для розвитку та модернізації інфраструктури України. *Економіка і прогнозування*. 2018. № 3. С. 79–101.

504. Боброва В. В., Бережная Л. Ю. Исследование проблем развития транспортной инфраструктуры (на примере регионов Приволжского федерального округа). *Региональная экономика: теория и практика*. 2018. Т. 16, № 12 (459). С. 2292–2302.

505. Дмитрієва (Стогул) О. І. Забезпечення якості обслуговування пасажирів на автобусних станціях. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: матеріали V Міжнар. наук.–практ. конф. (25 листопада 2011 р., м. Харків)*. Харків: ХНАДУ, 2011. С. 105–106.

506. Дмитрієва (Стогул) О. І. Формування політики управління грошовими потоками на підприємствах. *Інвестиції: практика та досвід*. 2014. № 17. С. 45–48.

507. Dmytriieva O. Public–private partnership as an effective tool for state regulation of innovative development of transport infrastructure. *Management*. 2019. Issue 2 (30). P. 86–102.

508. Dmytriieva O.I. Peculiarities of innovative activity of transport infrastructure enterprises. *Dynamics of the development of world science: abstracts of the XI International scientific and practical conference (July 8–10, 2020, Vancouver)*. Vancouver, Canada: Perfect Publishing, 2020. P. 38–41.

